

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Βδομαδιατική Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr

31 Γενάρη 2007 No 753

τιμή 1,50 ευρώ

τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

άρθρο

16

Αλύγιστες οι καταλήψεις από τις προκλήσεις Πολύδωρα

Οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν σε απεργιακή δράση

Πρωτοβουλίες σε όλες τις γειτονιές

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ

ΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΠΑΝΤΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣ

Συλλογή σεισμός στις ΗΠΑ

σελίδα 16

Μήνυμα ελπίδας από το Ναϊρόμπι

σελίδα 14

Ο Αμερικάνος Πρέσβης το παίζει Πιούριφου

σελίδες 8, 9

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ 17 ΜΑΡΤΗ

Πανεργατική απεργία ζητούν οι φοιτητές

Σε 4ωρη στάση εργασίας στις 14 ή 15 Φλεβάρη και σε 24ωρη απεργία στις 22 Φλεβάρη θα προχωρήσει το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Επίσης στις 9 Φλεβάρη θα καλέσει σε ανοιχτή σύσκεψη συνδικάτων και φορέων της πόλης για συντονισμό των κινητοποιήσεων.

Οι αποφάσεις αυτές βγήκαν ύστερα από συνάντηση του Εργατικού Κέντρου με μέλη του Συντονιστικού Καταλήψεων Ιωαννίνων και του ΔΕΠ Ιωαννίνων. Είναι το πρώτο συνδικάτο που ανήκει στη δύναμη της ΓΣΕΕ και βγαίνει με απεργίες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας. Ο δρόμος για ένα πανεργατικό-παμφοιτητικό μέτωπο έχει ανοίξει.

Η απεύθυνση στους εργαζόμενους και τα συνδικάτα για να κηρύξουν απεργίες είναι απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού των Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων που είχε γίνει τη Τετάρτη 17 Γενάρη στο Πολυτεχνείο. Χιλιάδες φοιτητές είχαν αποφασίσει τότε ότι χρειάζεται να γίνουν μαζικές και καλά οργανωμένες εξορμήσεις των καταλήψεων στους εργατικούς χώρους για να κερδίσουν μαζί τους στη μάχη τους εργαζόμενους. Παράλληλα είχαν αποφασίσει αυτές τις εξορμήσεις να τις συνδυάσουν με κάλεσμα στη

ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξουν πανεργατική απεργία ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Ενα πρώτο βήμα για να γίνει πράξη η γενική απεργία ήταν και η πορεία των φοιτητών προς τα γραφεία της ΓΣΕΕ την περασμένη Παρασκευή 26 Γενάρη. Στις καταλήψεις του περασμένου καλοκαιριού η ΓΣΕΕ, ύστερα από συνάντηση με εκπροσώπους του Πανελλαδικού Συντονιστικού, είχε κηρύξει τετράωρη στάση εργασίας ως συμπαράσταση στους φοιτητές. Η προοπτική της σύνδεσης με το εργατικό κίνημα είχε φοβίσει τη Γιαννάκου και την είχε αναγκάσει να αναβάλει την ψήφιση του Νόμου Πλαίσιο. Στις 22 Ιούνη χιλιάδες εργαζόμενοι είχαν απεργήσει και διαδηλώσει στο πλευρό των καταλήψεων, συνεισφέροντας έμπρακτα στη νίκη τους.

Σε αυτό το γύρο καταλήψεων, όμως, η ηγεσία της ΓΣΕΕ έχει κρατήσει διαφορετική στάση. Παρόλο που η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων και της νεολαίας είναι ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, δεν έχει βγάλει ούτε μια ανακοίνωση που να εκφράζει την αντίθεσή της στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και την συμπαράστασή της στις κινητοποιήσεις των φοιτητών και των πανεπιστημιακών.

Έτσι, με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, οι φοιτητές προχώρησαν σε μια πορεία προς τα γραφεία της για να την

αναγκάσουν να πάρει θέση. Σκοπός ήταν να παραδοθεί η απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού και να γίνει συζήτηση των εκπροσώπων των φοιτητών με το προεδρείο της Συνομοσπονδίας.

Το γεγονός ότι οι φοιτητές συνάντησαν την αστυνομία μπροστά στη ΓΣΕΕ είναι σίγουρα εξοργιστικό και προκλητικό. Με παρέμβαση της Νίκης Αργύρη από την Πρωτοβουλία Γένοβα Φοιτητών η αστυνομία αποσύρθηκε. Ακόμα και τότε, η στάση της ΓΣΕΕ παρέμεινε αρνητική. Αντί, όμως, οι φοιτητές να αποφασίσουν ότι μια αντιπροσωπεία τους θα ανέβει για να διεκδικήσει τη γενική απεργία ανοίγοντας το δρόμο στην απεργιακή δράση των εργαζόμενων, παρέμειναν κάτω και ένα κομμάτι απάντησε με βρισιές, προσβλητικά συνθήματα και ρίψη αντικειμένων στους συνδικαλιστές. Τελικά, αυτό διευκόλυνε τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ να αρνηθεί την κήρυξη της πανεργατικής στους φοιτητές, που λίγο μετά έφυγαν χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Το παράδειγμα των Ιωαννίνων όπου οι φοιτητές μαζί με πανεπιστημιακούς πραγματοποιήσαν συνάντηση με το Εργατικό Κέντρο μπορεί να γίνει παντού. Η άρνηση της ηγεσίας της ΓΣΕΕ και η αδράνεια της ΑΔΕΔΥ δεν τις απαλλάσσει από την πίεση που βάζουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μέσα στους εργατικούς χώρους. Οργανώνοντας πιο πολλές και μαζικές εξορμήσεις στους εργαζόμενους, μπορούν οι φοιτητικές καταλήψεις να κερδίσουν τη γενική απεργία.

Αντιμέτωπος με την απαίτηση των φοιτητών για Πανεργατική απεργία βρέθηκε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ την περασμένη Παρασκευή

ΟΛΜΕ-ΔΟΕ εμπρός για απεργία

Με τρίωρη στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 2μμ για τον πρωινό κύκλο και από τις 2μμ έως τις 5μμ για τον απογευματινό, συμμετέχει η ΟΛΜΕ στα νέα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια της Τετάρτης 31 Γενάρη. Αντίστοιχα την ίδια μέρα, το ΔΣ της ΔΟΕ καλεί τους δασκάλους σε δώωρη στάση εργασίας και συμμετοχή στις διαδηλώσεις. Με εξαίρεση την πρώτη κινητοποίηση της 10 Γενάρη όπου οι δύο Ομοσπονδίες κήρυξαν 24ωρη απεργία, τις τρεις τελευταίες βδομάδες ακολουθούν το ίδιο διστακτικό απεργιακό πρόγραμμα με στάσεις εργασίας.

Αυτή την εβδομάδα γίνονται γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ όλης της χώρας, ενώ το Σάββατο 3/2 θα γίνει η γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ. Στην εισήγησή του προς τις συνελεύσεις, το ΔΣ της ΟΛΜΕ προτείνει στους καθηγητές να αποφασίσουν δύο 24ωρες απεργίες στις 15/2 και στις 27/2 και νέες συνελεύσεις τέλη Φλεβάρη-αρχές Μάρτη "για κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα μέσα στο Μάρτιο".

Με το κίνημα των καταλήψεων να μεγαλώνει, οι πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ αποφάσισαν να μετατρέψουν τις 24ωρες απεργίες τους τις ημέρες των διαδηλώσεων σε απεργία διαρκείας από τις 5 Φλεβάρη. Είναι μια απόφαση που ανταποκρίνεται στο κάλεσμα των φοιτητών για κλιμάκωση.

Την ίδια στιγμή, σε δεκάδες γειτονιές έχουν αρχίσει να δημιουργούνται επιτροπές αγώνα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, με βασικό στήριγμά τους τις ΕΛΜΕ και τους Συλλόγους Δασκάλων. Είναι φανερό ότι η απεργία των έξι εβδομάδων των δασκάλων το φθινόπωρο βρίσκει τη συνέχειά της στην ενεργή συμμετοχή των εκπαιδευτικών σε αυτές τις πρωτοβουλίες, καθώς εκφράζει τη διάθεσή τους για δράση ενάντια στην επίθεση της κυβέρνησης. Είναι η κατάλ-

ληλη ώρα, λοιπόν, η διάθεση των καθηγητών και των δασκάλων να γίνει ξανά απεργιακή δράση με προοπτική κλιμάκωσης.

Παρόλο που το πρόγραμμα των κινητοποιήσεων της ΟΛΜΕ για δύο 24ωρες απεργίες δεν ακολουθεί το παράδειγμα της ΠΟΣΔΕΠ για κλιμάκωση του αγώνα, χρειάζεται οι καθηγητές μαζικά να συμμετέχουν στις συνελεύσεις, να ξεκινήσουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις που προτείνονται και να συζητήσουν πώς αυτές θα οργανωθούν με τον καλύτερο τρόπο και θα κλιμακωθούν.

“Ο κλάδος των εκπαιδευτικών είναι σε αναβρασμό εδώ και μεγάλο διάστημα”, μας λέει η **Βάνα Φωτοπούλου** από τη Β’ ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, “Χρειάζεται να δοθεί στη βάση των καθηγητών η ευκαιρία να ξεσηκωθεί. Χρειάζεται να είμαστε δίπλα στη ΠΟΣΔΕΠ και τους φοιτητές που δίνουν τη μάχη και κλιμακώνουν, δεν πρέπει να τους αφήσουμε μόνους τους. Είναι συνολική η επίθεση και στην υγεία και παντού. Τώρα είναι η ώρα να απαντήσουμε και να σταματήσουμε τις ιδιωτικοποιήσεις. Οι απεργίες στις 15/2 και στις 27/2 είναι το πρώτο βήμα, αλλά χρειάζεται άμεση συνέχεια και όχι να είναι τουφεκίες στον αέρα”.

Αντίστοιχα βήματα χρειάζεται να γίνουν και στους δασκάλους, παρόλο που η ΔΟΕ δεν έχει καλέσει καν γενι-

κές συνελεύσεις των συλλόγων. “Οι δάσκαλοι θεωρούν ότι η μάχη του άρθρου 16 είναι η συνέχεια του δικού τους αγώνα το φθινόπωρο”, μας λέει ο **Σεραφείμ Ρίζος** από το Σύλλογο Δασκάλων Ν.Χανίων, “Αν αυτό δεν έχει εκφραστεί μαζικά στο δρόμο, φταίει η αδράνεια της ηγεσίας της ΔΟΕ που καλεί στάσεις εργασίας που δεν εμπνέουν και δε δίνουν προοπτική σε κανέναν. Το επιχείρημα ότι υπάρχει αδιαφορία των δασκάλων είναι μεγάλο ψέμα. Καλούμε την ηγεσία της ΔΟΕ να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων για το κίνημα.”

Στα Χανιά οι συνάδελφοι συμμετέχουν σε όλες τις διαδηλώσεις και όποτε βγαίνουμε κλιμάκια ενημέρωσης στα σχολεία, όλοι δηλώνουν ότι είναι μαζί με τους φοιτητές ενάντια στην αναθεώρηση. Ο Σύλλογός μας, μάλιστα, συμμετέχει ενεργά στην επιτροπή αγώνα της πόλης που δημιουργήθηκε πρόσφατα μαζί με τους καθηγητές, τους τοπικούς φορείς και οργανώσεις. Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα Εκπαιδευτικών προτείνουμε να χωρήσουμε σε γενικές συνελεύσεις των συλλόγων μας και να αποφασίσουμε 24ωρη απεργία στις 15 Φλεβάρη μαζί με τους καθηγητές. Αν βγούμε ξανά τώρα σε απεργίες θα τσακίσουμε την κυβέρνηση και θα κερδίσουμε όλα τα αιτήματά μας. Γιατί θα είμαστε πραγματικά όλοι μαζί”.

λη συζήτηση, για την υγεία, την παιδεία και όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης, αλλά και για το κίνημα που αντιστέκεται.

Λίγο μετά το ίδιο έγινε σε άλλο τμήμα με νοσηλεύτριες και γιατρίνες, που μας ρωτούσαν τι χρειάζεται να γίνει για να κινηθούν οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο, ποια τα βήματα για να οργανωθεί κάτι που θα εκφράζει τη διάθεσή τους για δράση. Σε κάθε τμήμα, οι εργαζόμενοι μας δήλωναν τη συμπαράστασή τους και έλεγαν ότι ο αγώνας είναι κοινός.

Όταν φτάσαμε στο Αγλαΐα Κυριακού, συναντήσαμε δεκάδες εργαζόμενους μπροστά στα Επειγόντα. Είχαν στάση εργασίας και συγκέντρωση καθώς διεκδικούν προσωπικό, χρηματοδότηση της υγείας και αυξήσεις. Όπως κι εμείς, παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της υγείας. Μας κάλεσαν να πάμε την Τετάρτη ξανά και να μιλήσουμε στη γενική τους συνέλευση, ενώ μας προτάθηκε να οργανώσουμε μια κοινή εκδήλωση στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου.

Το ίδιο πρέπει να κάνουμε οι φοιτητές σε όλα τα νοσοκομεία, γι’ αυτό και σε συντονιστική επιτροπή κατάληψης Φιλοσοφικής αποφασίσαμε να πάμε την Τετάρτη στη γενική συνέλευση στο Αγλαΐα Κυριακού αλλά και την Πέμπτη 1 Φλεβάρη για περιόδια στο νοσοκομείο Σωτηρία”.

Την ίδια στιγμή, το Σωματείο Εργαζόμενων του νοσοκομείου Μεταξά πραγματοποιεί την Τετάρτη 31 Γενάρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στις 11.30πμ με αποκλεισμό της πύλης, διεκδικώντας λύση σε μια σειρά προβλήματα που αντιμετωπίζει το νοσοκομείο, όπως ελλείψεις σε προσωπικό. Η κινητοποίηση είναι και για συμπαράσταση στους φοιτητές, γι’ αυτό θα γίνει την ίδια ώρα με τη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας.

Για να γενικευτούν αυτά τα παραδείγματα σε όλα τα νοσοκομεία και να ξεκινήσει ένας κοινός αγώνας για δημόσια και δωρεάν Παιδεία και Υγεία, οι γιατροί και οι εργαζόμενοι της Πρωτοβουλίας Γένοβα στα νοσοκομεία πήραν την πρωτοβουλία να απευθύνουν κάλεσμα στις 5μελείς επιτροπές των γιατρών και στα Σωματεία Εργαζόμενων να πάρουν αποφάσεις για ανοιχτές επιτροπές αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση παιδείας-υγείας, για κοινές εκδηλώσεις νοσοκομειακών φοιτητών και πανεπιστημιακών μέσα στα νοσοκομεία, καθώς και να απευθύνουν κάλεσμα σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΕΝΓΕ και ΠΟΕΔΗΝ να συμπορευτούν με πανεργατική απεργία στο πλευρό των φοιτητών.

Προσπάθεια για εκδήλωση γίνεται ήδη στο Αττικό Νοσοκομείο την επόμενη Τρίτη. Σε περιόδια των εργαζόμενων της Πρωτοβουλίας Γένοβα στο νοσοκομείο με κάλη, μαζεύτηκαν δεκάδες υπογραφές και ψήφοι ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Τα νοσοκομεία στο πλευρό των φοιτητών

Το κίνημα της παιδείας με τις φοιτητικές καταλήψεις και τις απεργίες των πανεπιστημιακών ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, έχει αρχίσει να γίνεται σημείο αναφοράς για τους γιατρούς και τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που παλεύουν για Δημόσια και Δωρεάν Υγεία.

Σε περιόδια φοιτητών της Πρωτοβουλίας Γένοβα τη Δευτέρα στα νοσοκομεία Παιδών, οι εργαζόμενοι μιλούσαν για την ανάγκη κοινών εκδηλώσεων και κινητοποιήσεων. “Η παρουσία μας στο Αγία Σοφία έκανε τεράστια αίσθηση”, μας είπε η **Νίκη Αργύρη** από την Φιλοσοφική, “Γυρίσαμε δεκάδες τμήματα του νοσοκομείου, μοιράζοντας προκηρύξεις και μιλώντας με τους εργαζόμενους. Στο λογιστήριο συναντήσαμε μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων που αμέσως δέχτηκε να καταθέσει στο Σωματείο ψήφισμα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Μαζί με άλλους δύο εργαζόμενους δίπλα του ξεκινήσαμε επί τόπου μια μεγά-

ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΕΝΟΒΑ

17 ΩΡΕΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΟ... ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΔΟΥΛΕΥΕΙ
«Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΤΑΞΗ» ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ!

Γεύτηκα από πρώτο χέρι τι σημαίνουν τα αυξημένα μέτρα «νόμου και τάξης» του Βύρωνα Πολύδωρα σε ένα κρατητήριο στο Αστυνομικό Τμήμα Ακροπόλεως τη Δευτέρα ολόκληρο το βράδυ.

Καταρχήν «έπεσα στα δόκανα» των ζητάδων που σταματούσαν κόσμο στην Αθηνά και Σοφοκλέους όταν κατέβαινα οδηγώντας μηχανάκι. Με κάλεσαν «να τους πλησιάσω» όταν σταμάτησα στο φανάρι απ' όπου άνετα διέκριναν τα αυτοκόλλητα της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ στους καθρέφτες με σύνθημα καταλήψεις απεργίες, η αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν θα περάσει. Στο τσέκ-πόντ ο ζητάς μου ζήτησε να τον ακολουθήσω λέγοντάς μου «σου κάνω προσαγωγή για να γίνει εξακρίβωση των στοιχείων σου στα κομπιούτερ του τμήματος».

Σε ελάχιστα λεπτά μου ανακοίνωσαν ότι δεν μπορώ να φύγω γιατί η Ασφάλεια τους κοινοποιεί ότι εκκρεμεί σε βάρος μου καταδικαστική 8μηνη απόφαση από τις 2/2/2005 για συκοφαντική δυσφήμιση! Ρωτήθηκα μάλιστα αν γνωρίζω από που μπορεί να προέρχεται μια τέτοια καταδίκη αφού οι ίδιοι δεν μπορούσαν να μου πουν τίποτα για αυτή την καταδίκη! Δήλωσα ότι ως συντονιστής της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ και εκπρόσωπος Τύπου της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο δεν γνωρίζω να έχει συμβεί κάτι τέτοιο και αμφισβήτησα ότι πράγματι έχω καταδικαστεί αρνούμενος να υπογράψω έγγραφο που συνέταξε το τμήμα για την σύλληψη μου με την αιτιολογία «διώκεται». Τους έδειξα μάλιστα άρθρο καθημερινής εφημερίδας με την υπογραφή μου με τίτλο «άρχισε η αντίστροφη πορεία για τον Μπούς στην Ουάσιγκτον» της ίδιας μέρας. Σε λίγη ώρα συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ και της ΟΤΟΕ και του ΕΚΑ ζητούσαν να αφεθώ ελεύθερος χωρίς να παίρνουν εξηγήσεις.

Παρά τις διαμαρτυρίες του δικηγόρου Δ.Μπελαντή που επισήμανε ότι η διεύθυνση δεν συμπίπτει και τα στοιχεία που έδινε η Ασφάλεια δεν ήταν πλήρη οδηγήθηκα σε ένα κλουβί μαζί με δύο μετανάστες από την Ρουμανία, ένα φοιτητή της Καλών Τεχνών και ένα ταξιδιωτικό πράκτορα. Δίπλα σε αυτό το γεμάτο κατσαρίδες κλουβί βρίσκονταν μετανάστες που ακριβοπλήρωναν τις τηλεκάρτες του ΟΤΕ για να επικοινωνούν με τις οικογένειες τους (10 αντί για 5 ευρώ) και πλήρωναν 5 ευρώ το πακέτο τσιγάρα! Αραγε σε ποιούς κ. διοικητά;

Η ξαγρύπνια ήταν αναγκαστική και στις 9 το πρωί μας πέρασαν χειροπέδες-κι αυτές φρόντισε να τις έχει από τις ΗΠΑ ο κ Πολύδωρας- για να πάμε στην σήμανση της ΓΑΔΑ για να «φωτογραφηθούμε». Οι συνοδοί κουβαλούσαν τα δακτυλικά αποτυπώματα που μας πήραν στο τμήμα. «Είστε πια ένας σεσημασμένος» μου δήλωσε ένας ασφαλής. Είχα ήδη πληροφορηθεί από τον δικηγόρο μου ότι στην εισαγγελία τα στοιχεία δεν αφορούσαν εμένα αλλά κάποιον με «αντίστροφο» ονοματεπώνυμο από το δικό μου. Παρ' όλα αυτά συνέχισαν την «σήμανση» έτσι κι αλλιώς.

Είναι ένα μικρό δείγμα τι τραβάνε καθημερινά χιλιάδες νεολαίοι, τις πιο πολλές φορές χωρίς την στήριξη που είχα εγώ καταλήγοντας να τραβάνε τα μαλλιά τους φορτωμένοι με κλήσεις η άλλες ανύπαρκτες κατηγορίες.

Δεν θεωρώ τυχαίο το συμβάν να συμπληρώνει τον φάκελο μου η Ασφάλεια με καταδίκες ανύπαρκτες και να με τσακώνουν ζητάδες για μια βραδιά φρονητισμού στο τμήμα. Είναι κατήφορος χωρίς τέλος του Βύρωνα Πολύδωρα που για χάρη του Μπούς και του πολέμου του έχει μετατρέψει την Αθήνα σε Γάζα με τσέκ-πόντ με τους πράιτορες του να εκπλήσσουν πότε σαν απαγωγείς των Πακιστανών και πότε σαν επιτιθέμενες ζαρντινιέρες.

Ευχαριστώ τους συνδικαλιστές και τους δικηγόρους που βρέθηκαν στο πλευρό μου.

ΥΓ. Στην εισαγγελία μου έδωσαν ένα χαρτί που μου στήσανε να το κουβαλάω για να δείχνω ότι ΔΕΝ κατηγορούμε για συκοφαντήση!!! Επειδή σε λίγο θα μου δώσουν βεβαίωση ότι δεν είμαι ελέφαντας επιφυλάσσομαι για τις αντιδράσεις μου άμεσα σε συνεννόηση με τον ΔΣΑ, για να κόψουμε την φόρα στους επιτελείς του νόμου και της τάξης του Βύρωνα Πολύδωρα.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001,
6932828964

Ποιός απειλεί με ποινή θανάτου τους κρατούμενους της 6 Μάη;

Συμπαραστάτες των απεργών πείνας Ταράσιου Ζαντορόζι και Γεράσιμου Κυριακόπουλου βρέθηκαν με πανό στην είσοδο του Υπουργείου Δικαιοσύνης την Δευτέρα 29 Γενάρη. Μέλη της Ένωσης Δικηγόρων για την υπεράσπιση των συνταγματικών δικαιωμάτων, γιατροί της ΕΙΝΑΠ αλλά και δεκάδες νέοι απαίτησαν να σταματήσει ο υπουργός Δικαιοσύνης να αγνοεί την υπόθεση βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές των δύο απεργών πείνας.

Μαζί με τον Κώστα Κατσαδούρας βρίσκονται άδικο προφυλακισμένοι από τις 6 Μάη όταν η αστυνομία επετέθη μετά το τέλος της αντιπολεμική διαδήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ και συνέλαβε δεκάδες διαδηλωτές. Οι κατηγορίες σε βάρος τους είναι προϊόν σκευωρίας. Αστυνομικοί ανασκέυασαν τις αρχικές τους καταθέσεις ώστε να συμπίπτει η σύλληψή τους με σημεία όπου είχαν προηγηθεί επεισόδια με την

αστυνομία. Η προφυλακισή τους από τότε αποτελεί σκάνδαλο όπως και η άρνηση του συμβουλίου Εφετών να ορίσει μέρα για την εκδίκαση του αιτήματος των τριών για αναστολή της κράτησης και ορισμό δικάσιμης.

Σε δηλώσεις στα ΜΜΕ η δικηγόρος Βάσω Καραϊνδρου κατέστησε υπεύθυνο τον ίδιο τον υπουργό Α. Παπαληγούρα. «Δεν είναι δυνατόν οι κουμπάροι να αποφυλακίζονται και οι διαδηλωτές να αγνοούνται».

Ο Π. Κωνσταντίνου από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001 απαίτησε την άμεση απελευθέρωση των τριών διαδηλωτών και έβαλε το ερώτημα: «Μήπως ο κ. Παπαληγούρα περιμένει να καταλήξουν οι δύο απεργοί πείνας για να πάρει πρωτοβουλία;»

Ηδη, εκατοντάδες υπογραφές έχουν μαζευτεί από Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης ενώ φοιτητικές συνελεύσεις απαιτούν την αποφυλάκιση των τριών.

ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

Πλατιά αντιπολεμική σύσκεψη οργανώνεται την Πέμπτη 1 Φλεβάρη στις 5 το απόγευμα στο ΕΚΑ με θέμα την συνδιοργάνωση ενός μεγάλου αντιπολεμικού συλλαλητηρίου στις 17 Μάρτη, στην τέταρτη επέτειο από την εισβολή στο Ιράκ.

Στη σύσκεψη έχουν κληθεί να συμμετέχουν τα συνδικάτα, οι κοινότητες των μεταναστών, το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, η Δημοκρατική Συσπείρωση, η ΕΕΔΥΕ, η ΕΕΔΔΑ, η Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση, η Πρωτοβουλία μελών του ΠΑΣΟΚ ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16, τα συντονιστικά των καταλήψεων, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και πολλοί άλλοι φορείς.

Όπως αναφέρει σε προκήρυξη που κυκλοφορεί η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο για το συλλαλητήριο της 17 Μάρτη:

«Ενώ ο Μπούς καταποντίστηκε στις εκλογές θέλει σήμερα να κλιμακώσει τον πόλεμο στέλνοντας στο σφαγείο του Ιράκ 20.000 επιπλέον πεζοναύτες. Βομβάρδισε τη Σομαλία και ετοιμάζει επίθεση στο Ιράν και τη Συρία. Ο αμερικάνος πρέσβης Τσαρλς Ρης, ως νέος Πιουριφόνι, απαίτησε «να βγει ο ελληνικός στρατός από την Καμπούλ» και να υπάρξει «μεγαλύτερος έλεγχος στους μετανάστες από το Πακιστάν, το Ιράκ και το Λίβανο.»

Η κυβέρνηση Καραμανλή έτρεξε να ανταποκριθεί αμέσως. Είναι πια ένας πρόθυμος συνεταίρος σε αυτό το μακελειό που κόστισε ήδη τις ζωές 650.000 Ιρακινών και πάνω από 3.000 αμερικανών στρατιωτών. Στην Σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλες η Ντόρα Μπακογιάννη δεσμεύτηκε για μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο στο Αφγανιστάν με άμεση αποστολή τεθωρακισμένων και παράταση της παρουσίας του ελληνικού στρατού.

Είναι πρόκληση να μας ζητάνε να θυσιάσουμε τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες μας για χάρη αυτού του βάρβαρου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Δεν θέλουμε κάμερες-χαφιέδες, ούτε κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, ούτε νέους τρομονόμους. Αντιστεκόμαστε στην ισλαμοφοβία και το ρατσισμό».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συμμαχία
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ
ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/2 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η απελευθέρωση του Τζαβέντ και
το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10/2 Αλσος 8μμ
17 Μάρτη - Το αντιπολεμικό κίνημα
ενάντια στην κλιμάκωση του Μπούς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 11/2 καφέ Μινώταυρος 12μες
17 Μάρτη - Το αντιπολεμικό κίνημα
ενάντια στην κλιμάκωση του Μπούς

ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 12/2 Αμφιθέατρο Β' 8μμ
Η κλιμάκωση του Μπούς στο Ιράκ και η επίθεση
στις δημοκρατικές ελευθερίες στην Ελλάδα

Οικονομική Εξόρμηση

Ευχαριστούμε

Με τα 6.500 ευρώ που μας στείλατε την περασμένη βδομάδα φτάσαμε τα 100.500 ευρώ! Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που βοήθησαν να καλύψουμε τον στόχο της οικονομικής εξόρμησης για την Εργατική Αλληλεγγύη. Με την δική σας την ενίσχυση θα συνεχίσουμε να κάνουμε την εφημερίδα μας ακόμα καλύτερη και να πρωτοστατούμε σε όλες τις μάχες.

Αν αυτή είναι η πρώτη φορά που παίρνεις την εργατική αλληλεγγύη ΓΡΑΨΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

Θέλω να μου στέλνετε την Εργατική Αλληλεγγύη
Όνομα: .....

Διεύθυνση .....

Συνδρομή για
10 εβδομάδες , 15 ευρώ
εξάμηνη , 37 ευρώ
ετήσια , 75 ευρώ

Το κίνημα του Άρθρου 16

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ Συζητάμε οργανώνουμε εξορμούμε

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πάνω από 1000 φοιτητές διαδήλωσαν την περασμένη Τετάρτη 24 Γενάρη στο παγκρήσιο συλλαλητήριο των καταλήψεων που έγινε στο Ηράκλειο. Το κέντρο μας ήταν η αντίθεση στην κατάργηση του ασύλου και στο Νόμο Πλαίσιο ύστερα από την προσπάθεια της κυβέρνησης Καραμανλή να ανοίξει αυτά τα μέτωπα και να χρησιμοποιήσει την δεξιά προπαγάνδα της για να μας απομονώσει.

Το συλλαλητήριο στηρίχτηκε κύρια από τους φοιτητές του Ρεθύμνου και των Χανίων που ήρθαν μαζικά για να στηρίξουν τις δύο καταλήψεις του Βιολογικού και του Χημικού που είχαν μείνει την προηγούμενη βδομάδα σε κατάληψη στο Ηράκλειο. Από κάθε πόλη ήρθαν τρία λεωφορεία ζωντανεύοντας πραγματικά τη διαδήλωση και δίνοντάς μας έμπνευση να κινητοποιηθούμε και ξαναβρούμε μαζικά κι εμείς σε καταλήψεις.

Ο λόγος που μόνο δύο σχολές συνέχισαν τον αγώνα τις τελευταίες βδομάδες στο Ηράκλειο, δεν είναι φυσικά ότι οι

φοιτητές δεν θέλουν να παλέψουν τις επιθέσεις της κυβέρνησης και την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας. Ισα ίσα που καθημερινά ο κόσμος μας ρωτά πότε θα αποφασίσουμε κι εμείς πάλι να βγούμε σε καταλήψεις. Φταίει κύρια οι παρατάξεις της ΠΚΣ και της ΠΑΣΠ που στις γενικές συνελεύσεις είχαν υποκύψει στα επιχειρήματα του χαμένου εξαμήνου και της χαμένης εξεταστικής.

Η διαδήλωση της περασμένης Τετάρτης, όμως, και ο δυναμισμός των συμφοιτητών μας από τις άλλες πόλεις έδωσε νέα πνοή στο κίνημα και έτσι τώρα έχουμε νέες γενικές συνελεύσεις σε όλα τα τμήματα. Επίσης όλες οι παρατάξεις έχουν αλλάξει στάση και μιλάνε για καταλήψεις διαρκείας. Οι σχολές του Ηρακλείου ήταν από τις πιο μαχητικές στο κίνημα του καλοκαιριού κι αυτό δεν το ξεχνάμε.

Βασίλης Μυρσινιάς,
Πρωτοβουλή Γενοβα Επιστήμης
Υπολογιστών Ηρακλείου

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΑΘΗΝΑΣ

Εκδήλωση με θέμα: «Η Ρώσικη Επανάσταση το 1917» συνδιοργανώσαμε η Πρωτοβουλία Γενοβα Φοιτητών Μαθηματικού και η ΠΑΣΠ την περασμένη Παρασκευή 26 Γενάρη στην κατειλημμένη σχολή μας. Πάνω από 20 φοιτητές, άνεταχτοι και οργανωμένοι από όλη την Αριστερά, ήρθαν για να παρακολουθήσουν και να παρέμβουν στη συζήτηση.

Στην εισήγησή του, ο **Γεράσιμος Χαροκόπος** από της ΠΑΣΠ θύμισε μερικές από τις πιο σημαντικές ημερομηνίες-σταθμούς της Επανάστασης, διάβασε αποσπάσματα από τις ομιλίες του Λένιν και του Τρότσκι τον Οκτώβρη του '17 όταν τα Συμβούλια των Εργατών έπαιρναν την εξουσία στα χέρια τους και τόνισε ότι η Ρώσικη Επανάσταση δεν ανήκει σε κάποιο συγκεκριμένο κόμμα, αλλά είναι κληρονομιά των εργατών και της νεολαίας σε όλο το κόσμο.

Ο **Χρήστος Κιούπης** από την Πρωτοβουλία Γενοβα συνέχισε, περιγράφοντας την πορεία της Επανάστασης από το Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη και μένοντας πάντα στις σημαντικές στιγμές στις οποίες κρίθηκε η νικηφόρα έκβασή της. Ανέδειξε το ρόλο του κόμματος των Μπολσεβίκων το '17 και την ενιαιομετω-

πική τακτική του για να προχωρήσει η διαδικασία της επανάστασης, συνδέοντάς την με το σήμερα και τις επιλογές που έχουν να κάνουν οι καταλήψεις για να νικήσουν αλλά και η Αριστερά για να ανοίξει την προοπτική της συνολικής ανατροπής τους καπιταλισμού.

Η συζήτηση ήταν πλούσια με ερωτήσεις και παρεμβάσεις τόσο από τους άνεταχτους φοιτητές όσο και από τα μέλη της ΠΑΣΠ και της ΚΝΕ με κύρια σημεία το ρόλο του επαναστατικού κόμματος στις μάχες του κινήματος, την επιρροή της ρώσικης επανάστασης στις άλλες χώρες καθώς και το πώς χάθηκε.

Ήταν σίγουρα μια ζωντανή συζήτηση, από τις καλύτερες στιγμές στην κατάληψη του Μαθηματικού τις τελευταίες βδομάδες, δείχνοντας ότι οι σχολές πρέπει να έχουν πολιτικές συζητήσεις γιατί αυτές βοηθάνε το κίνημα να προχωρήσει. Και εμείς και η ΠΑΣΠ θεωρούμε πλέον ότι πρέπει να καθιερώσουμε τη συνδιοργάνωση εκδηλώσεων που να είναι πόλος έλξης για όλους τους φοιτητές και προσανατολιζόμαστε για νέα συζήτηση αυτή την Παρασκευή 2 Φλεβάρη με θέμα την πάλη ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ.

Γρηγόρης Λιακόπουλος,
Πρωτοβουλή Γενοβα Μαθηματικού

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Την Πέμπτη το μεσημέρι, στα πλαίσια των εκδηλώσεων, είχε προγραμματιστεί ανοιχτή συζήτηση στην κατειλημμένη σχολή της Νομικής με θέμα την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την αναθεώρηση του άρθρου 16 και το φοιτητικό κίνημα. Στην κουβέντα αυτή, η Πρωτοβουλία Γενοβα συνεισέφερε με ομιλητή τον Πάνο Γκαργκάνα, διευθυντή της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγυή.

Στις τοποθετήσεις του επίσης προσέθεσαν 2 φοιτητές από την επιτροπή κατάληψης. Η συζήτηση που ακολούθησε είχε κέντρα το παρελθόν των επιχειρούμενων νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων, και ποιό σκοπό εξυπηρετούν, τη μεγάλη μάχη για τη διατήρηση το χαρακτήρα δωρεάν-δημόσιας Παιδείας και τις οργανωμένες αντιδράσεις του Κινήματος σε όλη την ιστορία του. Η κουβέντα ήταν χρήσιμη σε όσους πήραν μέρος για να δοθεί η εικόνα πως οι σημερινοί αγώνες είναι κομμάτι μιας αλυσίδας αντιδράσεων σε όσα οραματίζονται για τα πανεπιστήμια μας αυτοί που τα θέλουν στείρα εκπαιδευτήρια, χωρίς ελευθερία διακίνησης ιδεών, να υπηρετούν σκοπούς έρευνας στα χέρια της αγοράς, και διαχειριζόμενα από τους managers. Οι εκδηλώσεις θα συνεχιστούν και αυτή την εβδομάδα, καθώς ανανεώθηκε πανηγυρικά η κατάληψη μετά τη συνέλευση της Πέμπτης.

Κώστας Τόδουλος

ΓΕΝΟΒΑ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Στα πλαίσια της κατάληψης η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ θεωρεί αναγκαίο την ύπαρξη συζητήσεων όχι μόνο για την αναθεώρηση του άρθρου 16 αλλά γενικώς τα ζητήματα που απασχολούν το κίνημα συνολικότερα. Είναι φανερό ότι το φοιτητικό κίνημα έχει ανάγκη τις ιδέες για να είναι πιο δυνατό, πιο συνολικό και πιο επιθετικό.

Την Τρίτη 23/1 πραγματοποιήθηκε φόρουμ στην κατάληψη με θέμα τον «Τρότσκι και το ενιαίο μέτωπο», την παρακολούθησαν 25 άτομα και μέλη άλλων παρατάξεων. Όλοι συμφωνούσαν με την χρησιμότητα του ενιαίου μετώπου αυτή τη στιγμή και έμπαιναν ζητήματα για το αν μπορεί το ενιαίο μέτωπο να εκφραστεί και στις φοιτητικές εκλογές. Μετά από 2 ώρες συζήτησης βγήκαμε πολύ πιο πεισμένοι για την ανάγκη της ενιαιομετωπικής δράσης και πως μπορούμε αυτό να το γενικεύσουμε στους υπόλοιπους χώρους εργαζομένων.

Το Σάββατο 27/1 πραγματοποιήθηκε συζήτηση με θέμα την «οικολογική καταστροφή και την απάντηση του κινήματος». Την κουβέντα άνοιξε ο **Θοδωρής Ανδρότσος** μέλος της ΓΕΝΟΒΑ φοιτητών, μιλώντας για τις καταστροφικές συνέπειες του καπιταλισμού αλλά και για την απάντηση που μπορούμε να δώσουμε μέσα από το αντικαπιταλιστικό κίνημα. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε ο **Ευάγγελος Νικολαΐδης**, καθηγητής αγροτικής οικονομίας στο πανεπιστήμιο που μίλησε για τη νεοφιλελεύθερη πολιτική αλλά και την αναγκαιότητα συλλογικής δράσης και όχι ατομικών λύσεων στα ζητήματα της οικολογίας.

Άνοιξε πλούσια συζήτηση από τους φοιτητές με ερωτήσεις αν φταίει όλοι για την καταστροφή του περιβάλλοντος ή μόνο οι καπιταλιστές μέχρι και τοποθετήσεις για την αποξένωση του ανθρώπου από το περιβάλλον και ποιες είναι οι λύσεις. Ανανεώσαμε το ραντεβού μας για τις 29 - 30 Γενάρη, στο 1ο αντικαπιταλιστικό διήμερο της Πρ. ΓΕΝΟΒΑ στο κατειλημμένο πανεπιστήμιο με συζητήσεις από την Λατινική Αμερική, το αντιπολεμικό κίνημα και τις 17 Μάρτη, μέχρι και την τέχνη και το κίνημα.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Μεγάλη εκδήλωση διοργάνωσε η κατάληψη ΑΕΙ Ρεθύμνου με συμμετοχή από την ΠΟΣΔΕΠ, με θέμα την αναθεώρηση του άρθρου 16, αλλά και την απεργία διαρκείας που κήρυξε η ΠΟΣΔΕΠ. Περίπου 50 άτομα, φοιτητές και καθηγητές, συζήτησαν για αρκετή ώρα για το πώς συνεχίζει το κίνημα ενάντια στην επίθεση του Καραμανλή.

Την εισήγηση άνοιξε ο **Κυριάκος** από το συντονιστικό της κατάληψης που περιέγραψε τις αποφάσεις του συλλόγου όσο αναφορά τις «μεταρρυθμίσεις» στην παιδεία. Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Φάνης Πάκος**, συνδικαλιστής της ΠΟΣΔΕΠ από την Αθήνα ο οποίος χαρακτηριστικά ανέφερε ότι ο κόσμος της παιδείας αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε πόλεμο με την κυβέρνηση και ότι δε χωράνε σκεπτικισμοί και δισταγμοί αλλά δύναμη και μάχη μέχρι το τέλος. Ήταν ιδιαίτερα εμπνευστικός για όλους μας και αποτέλεσε ιδιαίτερη βοήθεια και για τα μέλη των ενιαίων φορέων αλλά και όλου του κόσμου που παρακολούθησε την συζήτηση. Τέλος, το λόγο πήρε ο **Παντελής** από τη συντονιστική επιτροπή της κατάληψης περιγράφοντας το φοιτητικό κίνημα, τους σταθμούς για τη συνέχεια αλλά και με ποιόν τρόπο μπορεί πραγματικά να συνδεθεί με την εργατική τάξη ώστε να δημιουργηθεί ένα εκρηκτικό μίγμα που θα τσακίσει την κυβέρνηση.

Τα επόμενα ραντεβού της συντονιστικής επιτροπής της κατάληψης είναι: τη Δευτέρα συνάντηση με όλα τα σωματεία του Ρεθύμνου για συντονισμό, την Τρίτη 7μμ αποκλεισμό του λιμανιού για να απαιτήσουμε καθημερινή σύνδεση με τον Πειραιά, με φθηνά εισιτήρια, την Τετάρτη τοπικό συλλαλητήριο στις 6μμ και την Πέμπτη μεγάλη εκδήλωση με τους ενιαίους φορείς, την επιτροπή ενάντια στην αναθεώρηση του αρ. 16 και το συντονιστικό της κατάληψης. Χτες πραγματοποιήθηκε το μάζεμα της επιτροπής στην πόλη για το πώς συνεχίζεται η μάχη ενάντια στην αναθεώρηση του αρ. 16. Η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ που συμμετέχει στην επιτροπή πρότεινε τη σύνταξη ψηφισμάτων που να καλούν σε γενική απεργία, προκειμένου να πιέσουμε την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, να βγούν μαζί μας στον αγώνα. Και πρότεινε επίσης τη πραγματοποίηση μια κοινής μεγάλης φοιτητικής, εργατικής, μαθητικής συνέλευσης που θα αναλάβει διάφορες δράσεις στην πόλη ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Απομονώνεται η κυβέρνηση, όχι οι καταλήψεις

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Περισσότεροι από 5000 διαδήλωσαν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τετάρτη 24 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη, στο οποίο συμμετείχαν και οι 35 κατελιγμένες σχολές του Α.Π.Θ., 23 καταλήψεις των Τ.Ε.Ι., μπλοκ των καθηγητών της ΕΣΔΕΠ, τοπικές ΕΛΜΕ και δευτεροβάθμια σωματεία.

Η πορεία ξεκίνησε από το Πολυτεχνείο και κράτησε πολλές ώρες, δεν έχασε σε κανένα σημείο το παλμό της με συνθήματα «Μαριέττα Κωστάκη δεν πέφτουμε στη φάκα, θα κάνουμε εξέγερση θα γίνουμε ΟΑΧΑΚΑ!» περνώντας από το ΠΑΜΑΚ, το οποίο καλέσαμε να συντονιστεί με τις 350 καταλήψεις πανελλαδικά. Στη συνέχεια η πορεία πέρασε από την ΕΡΤ3 διεκδικώντας χρόνο για τους φοιτητές, τις καταλήψεις και τα μαζικά συλλαλητήρια, συνέχισε μέχρι το αμερικάνικο προξενείο όπου ακουστήκαν αντιπολεμικά συνθήματα «Λεφτά για την παιδεία και την υγεία και όχι για τον πόλεμο και την αστυνομία», «η πιο μεγάλη γιάφκα των τρομοκρατών είναι η πρεσβεία των Αμερικανών», πέρασε από το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Β.Ε στο οποίο κρεμάστηκε πανό «έξω οι εταιρείες από τις σχολές, παιδεία για τις ανάγκες της κοινωνίας» και κατέληξε στο Υπουργείο Μακ. Θράκης, όπου οι διαδηλωτές αντιμετώπισαν, κάτω από την πολιτική της έντασης που εφαρμόζει η κυβέρνηση, την προκλητική στάση των ΜΑΤ που είχαν περικυκλώσει την πορεία με διμοιρίες σε κάθε στενό.

Στις γενικές συνελεύσεις που έγιναν Παρασκευή και Δευτέρα στη Θεσσαλονίκη οι καταλήψεις κερδήθηκαν μαζικά, ενώ και η Θεολογική συντονίστηκε με τις υπόλοιπες καταλήψεις στη Θεσσαλονίκη που δίνουν ραντεβού για το επόμενο τοπικό Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τετάρτη 31/1 και το μεγάλο ραντεβού για το επόμενο Πανελλαδικό συλλαλητήριο και Πανελλαδικό συντονιστικό στην Αθήνα στις 7 Φλεβάρη.

Αυτό που πρέπει να οργανωθεί με τον καλύτερο τρόπο είναι η παρουσία των εργαζόμενων στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια, με ακόμη πιο πολλές κινητοποιήσεις από την πλευρά των συνδικάτων και των τοπικών φορέων. Ήδη οι καταλήψεις στη Θεσσαλονίκη οργανώνουν εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σε ΔΕΚΟ, νοσοκομεία, εργοτάξια, σχολεία, παρέμβαση σε πλατείες και γειτονιές, προκειμένου να οργανωθεί με τον καλύτερο τρόπο ο συντονισμός μας με όλους τους εργαζόμενους και να τους καλέσουμε σε απεργιακές κινητοποιήσεις και 24 πανεργατική πανελλαδική απεργία στις 7 Φλεβάρη τη μέρα που οι καταλήψεις Πανελλαδικά θα βρεθούν στην Αθήνα και θα συντονιστούν κλιμακώνοντας την δράση τους για δεύτερη φορά. Οι φοιτητές μαζί με τους εργαζόμενους είναι η καλύτερη απάντηση απέναντι στην καταστολή της κυβέρνησης και στην ίδια την υπεράσπιση του ασύλου από το κίνημα.

Οι φοιτητές της Πρωτοβουλία Γένοβα μέσα στις σχολές οργανώνουν το Πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 7 Φλεβάρη στην Αθήνα και ανοίγουν την πολιτική συζήτηση μέσα στις καταλήψεις με συζητήσεις για τη Λατινική Αμερική, την επανάσταση και την προοπτική του κινήματος. Χρειάζεται να οργανώσουμε το ίδιο αποτελεσματικά και την παρέμβασή μας σε χώρους δουλειάς και να εξασφαλίσουμε την συμμετοχή των εργαζόμενων στον αγώνα για δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Σιαφάκα Αθεξάνδρα
Πρωτοβουλία Γένοβα ΜΜΕ Θεσσαλονίκης

Οι Διοικητικοί με τους φοιτητές

Εκτακτη γενική συνέλευση πραγματοποιήσαμε την Πέμπτη 25 Γενάρη οι διοικητικοί υπάλληλοι του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το κύριο θέμα συζήτησης ήταν φυσικά η μάχη ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και ο ρόλος μας στο κίνημα των καταλήψεων και των απεργιών.

Οι διοικητικοί υπάλληλοι έχουμε ήδη κινητοποιηθεί στο πλευρό των φοιτητών και των πανεπιστημιακών με 24ωρες απεργίες της Ομοσπονδίας μας τις ημέρες των διαδηλώσεων. Ολοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η συμμετοχή μας στις κινητοποιήσεις δεν είναι μόνο για συμπαραστάση αλλά γιατί τόσο η αναθεώρηση όσο και ο νέος νόμος πλαίσιο θα έχουν άμεσα αρνητικά αποτελέσματα στην εργασία μας. Η προοπτική να μπου οι επιχειρήσεις και οι μάντζερ στα δημόσια Πανεπιστήμια βάζει σε κίνδυνο τους μισθούς και τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, ανοίγει το δρόμο για απολύσεις και ελαστικοποίηση των εργασιακών μας σχέσεων. Ετσι, μαζί με τις 24ωρες απεργίες, η συνέλευση ήταν μια ανάγκη για να δούμε τη δική μας συνεισφορά στο κίνημα που αυτή τη στιγμή κλιμακώνει τη δράση του.

Το κλίμα της συνέλευσης καθορίστηκε κύρια από τις ομιλίες του προέδρου της ΠΟΣΔΕΠ, Λάζαρου Απέκη και των φοιτητών από τις καταλήψεις. Ο Απέκης εξήγησε με σαφή τρόπο τις καταστροφικές επιπτώσεις που θα έχει στα δημόσια Πανεπιστήμια τόσο η αναθεώρηση του άρθρου 16 όσο και ο Νόμος Πλαίσιο. Μίλησε για την απόφαση της ΠΟΣΔΕΠ να ξαναβγει με απεργία διαρκείας και κάλεσε σε συντονισμό όλων των φορέων και των συνδικάτων. Οι τρεις φοιτητές που τοποθετήθηκαν στη συζήτηση, μας καλοσώρισαν στην υπό κατάληψη Νομική, μίλησαν για τις κινητοποιήσεις των φοιτητών και τόνισαν την ανάγκη στήριξης του αγώνα τους από τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα όσους εργάζονται στα Πανεπιστήμια.

Όλες οι τοποθετήσεις που ακολούθησαν κινήθηκαν στο ίδιο αγωνιστικό πλαίσιο, με αναφορές στη δύναμη του κινήματος, στην κλιμάκωση και την οργάνωσή του. Ετσι, οι πάνω από 70 διοικητικοί που συμμετείχαμε αποφασίσαμε δύο πολύ σημαντικά πράγματα. Το πρώτο είναι η δημιουργία ανοιχτής επιτροπής αγώνα που να πλαισιώνει το ΔΣ του Συλλόγου μας, να ενημερώνει τους συναδέλφους και να συντονίζει τη δράση όλων. Το δεύτερο είναι ότι απευθύνουμε κάλεσμα στη ΓΣΣΕ και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξουν πανεργατική απεργία ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Την επόμενη κιόλας μέρα συνεδριάσαμε ως επιτροπή αγώνα και αποφασίσαμε να καλέσουμε σύσκεψη όλων των Συλλόγων Διοικητικών Υπαλλήλων στην Αττική για να τους μεταφέρουμε τις δικές μας αποφάσεις αλλά και για να συντονιστούμε σε κοινή δράση. Επίσης, να οργανώσουμε εξορμήσεις και εκδηλώσεις σε όσες περισσότερες υπηρεσίες διοικητικών μπορούμε, ώστε περισσότεροι συνάδελφοι να μπου στη μάχη. Όλα αυτά μπου να ανοίξουν το δρόμο για κλιμάκωση των απεργιών των διοικητικών όπως η ΠΟΣΔΕΠ.

Ιωάννα Λούβρου,
διοικητικός υπάλληλος στο Βιολογικό Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Ούτε τους πρυτάνεις δεν μπορεί να συσπειρώσει

“Μαριέττα και Κωστάκη τα έχετε χαμένα, ξυπνάει ο εφιάλτης του '91”, είναι ένα από τα πιο γνωστά και πετυχημένα συνθήματα των φοιτητών που συνεχίζουν αποφασιστικά τις καταλήψεις διαρκείας και αυτή την εβδομάδα. Είναι το σύνθημα που δίνει την καλύτερη εικόνα της κυβέρνησης της ΝΔ και του κινήματος ταυτόχρονα. Πάνω από 300 σχολές είναι κατελιγμένες, οι πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ ξεκινούν απεργία διαρκείας και οι φοιτητές απευθύνουν κάλεσμα στα συνδικάτα για πανεργατική απεργία. Αντίθετα στην κυβέρνηση και τους υποστηρικτές της επικρατεί σύγχυση.

Εκμεταλλεούμενη τα επεισόδια με την αστυνομία στη πανελλαδική διαδήλωση της 17 Γενάρη, η κυβέρνηση προσπάθησε να κάνει επίδειξη δύναμης ανακοινώνοντας ότι ετοιμάζει έκτακτη ρύθμιση για την άρση του ασύλου και ότι προτίθεται να καταθέσει άμεσα προς ψήφιση στη Βουλή το Νόμο Πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια. Με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων να ακολουθεί, η Γιαννάκου και ο Καραμανλής πίστευαν πως θα φοβίσουν τους φοιτητές και θα αλλάξουν το κλίμα υπέρ των “μεταρρυθμίσεων”.

Οι κινήσεις τους είχαν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Οι φοιτητικές καταλήψεις φούντωσαν, τα συλλαλητήρια και οι γενικές συνελεύσεις μαζικοποιήθηκαν, τα συντονιστικά πήραν αποφάσεις για καταλήψεις διαρκείας, οι πανεπιστημιακοί αποφάσισαν κλιμάκωση.

Ετσι η “κρίση στην Παιδεία” όπως την ονομάζουν όλα τα ΜΜΕ οξύνθηκε σε βάρος της κυβέρνησης και την ανάγκασε σε αναδιπλώση. Η ανακοίνωση του κυβερνητικού εκπροσώπου Αντώνη πως ήταν “προσωπική άποψη” η κατάθεση της ρύθμισης για το άσυλο σε σύντομο χρονικό διάστημα, η ημερομηνία της ψήφισης του νόμου πλαίσιο που παραμένει απροσδιόριστη και προκαλεί διαφωνίες, όλα αυτά δείχνουν την αδυναμία της κυβέρνησης.

Στο αρνητικό κλίμα προστέθηκε και η πρόταση των Πρυτάνεων των 4 μεγαλύτερων Πανεπιστημίων για εξαμηνια τουλάχιστον αναβολή του Νόμου Πλαίσιο. Παράλληλα η Σύνοδος τους εξελίχθηκε σε τραγωδία, καθώς όχι μόνο μεταφέρθηκε από το Βόλο στο Καστρί για “λόγους ασφαλείας” αλλά και μετατράπηκε από τριήμερη και τακτική σε μονοήμερη και έκτακτη που θα ξεκαθαρίσει τις διαφωνίες τους περισσότερο παρά θα πάρει αποφάσεις. Ετσι, όποιες κι αν είναι οι θέσεις των Πρυτάνεων, υπέρ ή όχι του νόμου πλαίσιο, όλοι μέσα στην κυβέρνηση καταλαβαίνουν ότι αν προχωρήσουν σε νέα αναβολή, θα έχουν βάλει την ταφόπλακα συνολικά στην “μεταρρύθμιση της παιδείας”.

Η αντεπίθεση του Καραμανλή δεν πέτυχε, λοιπόν, αυτή είναι η “σκληρή” για την κυβέρνηση πραγματικότητα. Αντίθετα οι φοιτητικές καταλήψεις βρίσκονται στο πιο δυνατό τους σημείο και χρειάζονται κλιμάκωση με συγκεκριμένα βήματα.

Η συνέχιση των καταλήψεων διαρκείας είναι πλέον δεδομένη. Στις συνελεύσεις που έγιναν αυτή τη Δευτέρα και την Τρίτη στις σχολές, οι φοιτητές μαζικά αποφάσισαν νέα βδομάδα κατάληψης, συμμετοχή στα συλλαλητήρια της Τετάρτης 31 Γενάρη και σύγκληση των συντονιστικών κάθε πόλης για αποφάσεις των επόμενων βημάτων.

Σαν συνέχεια χρειάζεται να αποφασιστεί ένα νέο μεγάλο πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 7 Φλεβάρη που να συνδυαστεί με ένα ακόμα πιο μαζικό και αποφασιστικού χαρακτήρα Πανελλαδικό Συντονιστικό των Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων. Χρειάζεται, τέλος, το άνοιγμα του αγώνα στους εργαζόμενους με ένταση των εξορμησεων σε εργατικούς χώρους μέχρι η πανεργατική απεργία να γίνει πράξη. Ετσι μπου οι φοιτητές να δώσουν τη χαριστική βολή στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και σε όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης.

Λένα Βερδέ

Το κίνημα του Άρθρου 16

Επιτυχία είχε η εκδήλωση με θέμα «Η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και προβλήματα της Δημοσίας Εκπαίδευσης», που έγινε την Κυριακή 28 Γενάρη στον Κορυδαλλό. Η εκδήλωση διοργανώθηκε από ανοιχτή επιτροπή στην οποία συμμετέχουν ο Σύλλογος Δασκάλων Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας, η ΕΛΜΕ Πειραιά, η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Κορυδαλλού, ο Σύλλογος Φοιτητών Κορυδαλλού και ο Δήμος της Πόλης και συμμετέχουν Δημοτικές Κινήσεις του Κορυδαλλού και η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ.

Η αίθουσα εκδηλώσεων του 16ου και 17ου Δημοτικού στην πλατεία Ελευθερίας, γέμισε κυρίως από εκπαιδευτικούς, γονείς, φοιτητές και Δημοτικούς Συμβούλους που παρακολούθησαν με ενδιαφέρον τις εισηγήσεις. Την εκδήλωση άνοιξε ο **Α. Απέκης** πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, ο οποίος τόνισε ότι «αυτή είναι η πιο κρίσιμη στιγμή για την Δημόσια Παιδεία». Μίλησε για τους αγώνες των πανεπιστημιακών, για την προσπάθεια συκοφάντησης του φοιτητικού κινήματος από κυβέρνηση και ΜΜΕ και για τις επιπτώσεις της αναθεώρησης στο Δημόσιο Πανεπιστήμιο. Στη συνέχεια ο **Γ. Μεντζελίδης** Γεν.Γραμ. του Δήμου Κορυδαλλού μίλησε για τη σχέση της αναθεώρησης με τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης και ο **Κ. Παπαδάκης** δικηγόρος αναφέρθηκε στο σύνολο της συνταγματικής αναθεώρησης καταδεικνύοντας ότι στο σύνολό της βέβαια έχει σαν στόχο να καταργήσει τις κατακτήσεις προηγούμενων δεκαετιών. Ο **Γ. Γράβας** εκπρόσωπος του Πανελλαδικού Συντονιστικού αφού μετέφερε το «κλίμα των αμφιθεάτρων» και τόνισε ότι η πάλη ενάντια στην αναθεώρηση τους άρθρου 16 πρέπει να γίνει υπόθεση της κοινω-

Ο Κορυδαλλός λέει ΟΧΙ στην Αναθεώρηση του Α16

νίας και των εργαζομένων. Ο **Γ. Γρουτσάκος** εκ μέρους της ΑΣΓΜΕ, αναφέρθηκε στη διάλυση της Δημόσιας Εκπαίδευσης που επιχειρείται από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο και τέλος ο **Β. Αρβανίτης** πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων, τόνισε ότι η κυβέρνηση «βγάζει τη δημόσια εκπαίδευση σε πλειστηριασμό» και έδωσε στοιχεία ότι η μείωση της χρηματοδότησης για τη δημόσια παιδεία τα τελευταία χρόνια πάει χέρι χέρι με την αύξηση των αναλαβών.

Παρέμβαση στη συζήτηση έκανε και η **Ελπίδα Καμπάνη** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ η

οποία τόνισε ότι αυτή η μάχη μπορεί να κλιμακωθεί, βάζοντας την εικόνα ότι εκτός από τους φοιτητές που υπερψηφίζουν τις καταλήψεις διαρκείας, πολλές γειτονιές είναι ξεσηκωμένες. «Μέσα από τη δράση μας μπορούμε να αναγκάσουμε τη ΓΣΕΕ να πάρει θέση και να προχωρήσει σε απεργία», τόνισε.

Στο τέλος αποφασίστηκε η συμμετοχή σε συγκέντρωση, που οργανώνεται στις 13 Φεβράρη στον Πειραιά από την αντίστοιχη Παμπειραική Επιτροπή, καθώς και επόμενη σύσκεψη της τοπικής επιτροπής Κορυδαλλού για να αποφασιστεί τη συνέχεια της δράσης της.

Δεν είναι επιστημονική φαντασία-συμβαίνει στις ΗΠΑ

Πανεπιστήμια στο έλεος της χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας

Ο Γκοντζίλα επιστρέφει. Το μυθικό τέρας -των ταϊνών καλτ- που κατέστρεφε ολόκληρες πόλεις συναντά τους ομογάλακτους του στο υπουργείο Παιδείας και στους υπέρμαχους της αναθεώρησης του Άρθρου 16. Φανταστείτε η ΑΣΟΕΕ, το ΕΜΠ, η Πάντειος, τα ΤΕΙ κ.α. πανεπιστημιακά ιδρύματα να πουλιούνται και να αγοράζονται σαν να είναι μετοχές.

Να προσαρμόζουν τη ζωή και τα σπουδαστικά προγράμματα των φοιτητών, με κριτήριο τα τερτίπια της χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας (πόσο ανεβαίνουν ή πέφτουν οι μετοχές τους). Με απλά λόγια, δηλαδή, να είναι έρμαιο του τρελοκομείου της αγοράς: Των τραπεζιτών, των πολυεθνικών και των πάσης φύσεως επιχειρηματικών συμφερόντων (εφοπλιστές, βιομηχανοτροφίμων, φαρμάκων, κατασκευών κλπ).

Η αναθεώρηση του Άρθρου 16 δεν είναι αφηρημένη. Στοχεύει σε αυτήν την προοπτική. Κι επειδή μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις. Να μια είδηση που πέρασε στα ψιλά των οικονομικών εφημερίδων και δείχνει πιο μπορεί να είναι το ζοφερό μέλλον... Το περασμένο σαββατοκύριακο πουλήθηκε το μεγαλύτερο διεθνές ιδιωτικό πανεπιστήμιο (Laureate Education) που εδρεύει στη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ. Στην εξαγορά προχώρησε ένα κονσόρτσιουμ μεγάλων ιδιωτικών επενδυτικών κεφαλαίων (private equity fund), έναντι του ποσού των 3,8 δισ. δολ.

Στην ιστοσελίδα του (www.laureate-inc.com), η οποία θυμίζει site πολυεθνικής, αυτοδιαφημιζεται ως «ο μεγαλύτερος διεθνής πάροχος ανώτατης εκπαίδευσης στον πλανήτη», με παρουσία σε 15 χώρες εξυπηρετώντας 240.000 σπουδαστές (που πληρώνουν τα πάντα). Διαφημιζει, μάλιστα, ότι η μετοχή του έχει υπερ-πενταπλασιάσει την αξία της μέσα σε τέσσερα χρόνια και ότι τον τελευταίο μήνα ανέβηκε 15%.

Το Laureate Education είναι μια πολυεθνική στην αγορά της ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι εταιρεία εισηγμένη στο αμερικανικό χρηματιστήριο του Nasdaq, γνωστό ως «ηλεκτρονική αγορά της φούσκας» (επειδή έσκασε παταγωδώς το 2000). Το εντυπωσιακό είναι ότι εν λόγω ιδιωτικό πανεπιστήμιο εξαγοράζεται από ένα γκρουπ άλλων κερδοσκοπικών ιδιωτικών κεφαλαίων, στο οποίο συμμετέχει ακόμα και ο επικεφαλής του διοικητικού συμβουλίου του Laureate Education, Ντάγκλας Μπέκερ. Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει, δηλαδή.

Τα άλλα private equity που συμμετέχουν είναι: Το αμερικανικό Kohlberg Kravis Roberts (KKR) ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο, το Citigroup Private Equity της ομώνυμης τράπεζας που είναι η μεγαλύτερη στον πλανήτη και 7-8 ακόμα από τη Βρετανία και τον Καναδά. Οι «βάρβαροι» (όπως αποκαλούνται τα private equity από τα πρώτα στάδια της εμφάνισής τους τη δεκαετία του '80), στήνουν γραφεία σε όλο τον κόσμο προχωρούν σε εξαγορές εταιρειών με δανεικό χρήμα (λόγω χαμηλών επιτοκίων), με στόχο να προσφέρουν αποδόσεις ακόμη υψηλότερες των μετοχών.

Κάτι που γίνεται στην κυριολεξία επί του κρεοπωλείου... Εξ ου και η αγορά της ανώτατης εκπαίδευσης θεωρείται γι' αυτούς το νέο «φιλέτο». Οι σύγχρονοι Γκοντζίλα έχουν τη φήμη των «αδίστακτων επενδυτών» που «τρώνε» εταιρείες (κατά προτίμηση «προβληματικές») και στη συνέχεια, αφού τις «εξυγιάνουν» (με περικοπές κόστους και απασχόλησης) τις πωλούν αποκομίζοντας υπερκέρδη, εξασφαλίζοντας παχυλές προμήθειες για τη «χρηστή» διαχείρισή τους.

Φανταστείτε, τι σημαίνει να αποκτούν το δικαίωμα (βάσει των νόμων της «ελεύθερης αγοράς») να κάνουν τα ίδια στα δημόσια πανεπιστήμια... Όποιος, επιμένει στην κατάργηση του άρθρου 16 είναι σαν να ανοίγει την πόρτα σε αυτά τα σιχαμένα τέρατα.

Μια βραδιά στην Αγ. Παρασκευή

Εκδήλωση για την παιδεία και την αναθεώρηση του αρ 16 έγινε την Παρασκευή 26 Γενάρη στο Αμφιθέτρο του Δημόκριτου στην Αγία Παρασκευή. Την εκδήλωση διοργάνωσε ο Δήμος και στο πάνελ των ομιλητών ήταν ο Σηλιωτόπουλος από τη ΝΔ, ο Χρυσοχοϊδης από το ΠΑΣΟΚ, ο Γεωργιάδης από το ΚΚΕ, ο Φλαμπιάρης από το ΣΥΝ και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Παναγόπουλος. Συντονιστής ήταν ο δημοσιογράφος Γιάννης Πολίτης.

Η συμμετοχή του κόσμου ήταν τεράστια. Σε έναν μικρό Δήμο, όπως αυτός της Αγίας Παρασκευής, και σε ένα απομονωμένο και «κυριλέ» χώρο μαζεύτηκαν περίπου 400 άτομα με την συντριπτική πλειοψηφία τους να είναι ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16.

Στην είσοδο του αμφιθέατρου τον κόσμο υποδέχονταν οι σύντροφοι της Πρωτοβουλίας Γένοβα που καλούσαν το κόσμο να υπογράψει ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16 και ενάντια στην άρση του ασύλου. Πριν ακόμα ξεκινήσει η εκδήλωση πολλά πηγαδάκια είχαν δημιουργηθεί με συζητήσεις γύρω από το Α 16, τις καταλήψεις, το άσυλο. Εκεί ήταν όλη η τοπική κοινότητα: από καθηγητές, δασκάλους, εργαζόμενους μέχρι δημοτικούς συμβούλους και φορείς.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Άρης Σηλιωτόπουλος. Μπορεί η προπαγάνδα των ΜΜΕ να παρουσιάζει τον Σηλιωτόπουλο σαν τον «σύγχρονο λόγο της ΝΔ» αλλά στην πραγματικότητα την ομιλία του θα τη ζήλευσε και ο καλύτερος κομματάρχης της ΕΡΕ της δεκαετίας του 60. Αφού παρουσιάσε τα δημόσια πανεπιστήμια σαν «άντρα ακολασίας και διακίνησης ναρκωτικών» (!) προσπαθούσε να πείσει τον κόσμο ότι η δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων θα γίνει από φορείς που έχουν τα χρήματα (όπως η Εκκλησία), θα είναι μη κερδοσκοπικά και λίγο πολύ θα έρθουν στην Ελλάδα το MIT, το Χάρβαντ και η Σορβόνη... ήταν τέτοια η αντίδραση του κόσμου που ο Γιάννης Πολίτης παρακαλούσε το ακροατήριο να σταματήσει για να ακουστεί ο ομιλητής!

Όμως ακόμα πιο τραγική φιγούρα ήταν ο Χρυσοχοϊδης που μίλησε στη συνέχεια. Επειδή είχε «ψυλλιαστεί» ότι το ακροατήριο ήταν ενάντια στην αναθεώρηση προσπαθούσε από τη μία να υπεραμυνθεί της «γραμμής Γιωργιάκη» και από την άλλη να διαχωριστεί από τη ΝΔ. Το αποτέλεσμα ήταν τέτοιο που στην δευτερομιλία του (ύστερα από «βομβαρδισμό» ερωτήσεων από κόσμο του ΠΑΣΟΚ) αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι η πλειοψηφία του κόσμου είναι μεν ενάντια στην αναθεώρηση αλλά αυτό το απέδωσε στο γεγονός ότι δεν γνωρίζει τι ακριβώς λέει το ΠΑΣΟΚ (!).

Ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ και καθηγητής στο ΕΜΠ Γεωργιάδης έκανε μία πολύ καλή ανάλυση για την «ποιότητα των ιδιωτικών Πανεπιστημίων». Πέρα από τους μύθους για τα «κακά δημόσια και καλά ιδιωτικά πανεπιστήμια» παρουσίασε μία μελέτη που έδειχνε ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ευρώπη είναι στον πάτο. Μέσα στα 500 καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου υπάρχει μόνο ένα (!) ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Το αδύνατο σημείο της τοπο-

θέτησης του Γεωργιάδη ήταν ότι επαναλάμβανε συνεχώς το επιχειρήμα ότι ακόμα και ο Ξανθόπουλος (πρώην πρόεδρος του ΕΜΠ και υφυπουργός της ΝΔ) είναι ενάντια στην αναθεώρηση ενώ δεν βρήκε να πει ούτε μία κουβέντα για την υπόλοιπη αριστερά και την βάση του ΠΑΣΟΚ.

Αντίθετα ο εκπρόσωπος του ΣΥΝ έκανε άνοιγμα και στην αριστερά και στη βάση του ΠΑΣΟΚ και κάλεσε για κοινή δράση. Μίλησε για ελεύθερη πρόσβαση όλων σε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο αλλά δυστυχώς ήταν πολύ απολογητικός στην «επίθεση Σηλιωτόπουλου» περί κουκουλοφόρων και καταστροφών στα Πανεπιστήμια, ενώ ήταν πολύ ασαφής στο ζήτημα της αξιολόγησης των πανεπιστημίων.

Ο Παναγόπουλος από τη ΓΣΕΕ έκανε μία αόριστη τοποθέτηση περί παιδείας και μόνο ύστερα από επίμονες ερωτήσεις αναγκάστηκε να πει ότι η ΓΣΕΕ είναι ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16. Στην συνέχεια μίλησε εκπρόσωποι των φορέων. Είναι ενδεικτικό ότι όλοι οι ομιλητές ήταν ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16 και όλοι υπερασπίστηκαν το Δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και το άσυλο.

Την παράσταση έκλεψε η ομιλία της Πρωτοβουλίας Γένοβα. Ενώ ο καθορισμένος χρόνος ομιλιών ήταν 3 λεπτά, μίλησαμε γύρω στα 10 λεπτά γιατί το ακροατήριο μας χειροκροτούσε συνέχεια! Εξαντλώντας τα επιχειρήματα ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16 και υπεράσπισης των καταλήψεων καλέσαμε την ΓΣΕΕ να αφήσει τα μισόλογα και να βγει μπροστά με απεργία στο επόμενο πανελλαδικό συλλαλητήριο και κάναμε ανοιχτή πρόσκληση για δημιουργία και στην Αγία Παρασκευή τοπικής επιτροπής ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16.

Στο τέλος της εκδήλωσης δεν υπήρχαν πολλά αλλά, αλλά μόνο ένα μεγάλο πηγαδάκι γύρω από το τραπέζι της Πρωτοβουλίας Γένοβα. Όλοι νοιώσαν υποχρέωση να περάσουν από εκεί, εκτός από τον Σηλιωτόπουλο που έφυγε τρέχοντας με την συνοδεία του, ακόμα και ο Χρυσοχοϊδης. Αλλά βέβαια, αυτό που είχε σημασία ήταν η παρουσία του κόσμου και των φορέων της περιοχής. Μαζέψαμε εκατοντάδες υπογραφές, συμφωνήσαμε να κινηθούμε άμεσα για δημιουργία τοπικής επιτροπής ενάντια στην αναθεώρηση του Α 16.

Ήταν ένα θαυμάσιο βράδυ που καταλάβαμε δύο πράγματα: Το θέμα της παιδείας ανοίγει την δυνατότητα για πρωτοβουλίες παντός τύπου μέσα στις γειτονιές και η αριστερά πρέπει να είναι παρούσα χωρίς κανένα διαταγμό και επίσης χρειαζόμαστε μία αριστερά που να μην έχει μόνο σωστά επιχειρήματα αλλά και την δυνατότητα να ενώνει και να κινητοποιεί όλο αυτό τον κόσμο με στόχο την νίκη.

Στην Αγία Παρασκευή βρεθήκαμε στο κέντρο μίας εκ πρώτης άποψης «κυριλέ» διακομματικής εκδήλωσης του Δήμου» που καταφέραμε να της δώσουμε άλλο περιεχόμενο. Τώρα μπροστά μας είναι η συνέχεια...

Γιώργος Ράγκος

Κώστας Σαρρής

Πρωτοβουλίες σε κάθε γειτονιά

Μια αποκαλυπτική δημοσκόπηση

Το ακροατήριο στη μάχη για το Άρθρο 16 είναι πολύ μεγαλύτερο από ό,τι νομίζουμε και οι ίδιοι. Δουλεύω στη σύνταξη της ιστοσελίδας της εφημερίδας «Ημερήσια». Στο site φιλοξενούμε κάθε εβδομάδα μια σύντομη δημοσκόπηση, με τρεις ερωτήσεις, γύρω από θέματα που αφορούν περισσότερο την οικονομία, τις αγορές και τις επιχειρήσεις. Πριν από τρεις εβδομάδες πήρα την πρωτοβουλία μαζί με έναν ακόμα συνάδελφο να ανεβάσουμε μια δημοσκόπηση γύρω από τη μάχη για το Άρθρο 16. Ο αρχισυντάκτης μας, που είναι οπαδός του «εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ», (κάτι σαν να λέμε Χρυσοχοϊδής), που σημαίνει ότι δεν διαφωνεί με την αναθεώρηση του Άρθρου 16, αρχικά ήταν αρνητικός, λέγοντας ότι το θέμα δεν αφορά το ακροατήριο της εφημερίδας.

Μετά από συζήτηση, όμως, του είπαμε ότι έχει οικονομική διάσταση, αφού αφορά την αγορά εργασίας κ.α. Τελικά, πείσθηκε. Το γκάλοπ ήταν ως εξής: * Πιστεύετε ότι η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων (αναθεώρηση Άρθρου 16) θα λειτουργήσει: 1) Υπέρ της βελτίωσης

της αποδοτικότητας (και) των δημοσίων πανεπιστημίων. 2) Ευνοικά για την κάλυψη των απαιτήσεων της αγοράς εργασίας. 3) Τίποτα από τα δυο. Θα διαιωνίσει τις στρατιές των άνεργων πτυχιούχων. Το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό. Το «Τίποτα από τα δυο» πήρε 48%, σχεδόν τους μισούς ψήφους.

Το site επισκέπτονται καθημερινά, περίπου 15-20 χιλ. άτομα οι οποίοι προφανώς δεν είναι όλοι χρηματιστηριακήδες, ή άνθρωποι της αγοράς, μολοντί επηρεάζονται. Το επισκέπτονται κι αρκετοί που έκαναν την «πατάτα» να ασχοληθούν με το «Ναό του Τζόγου» το 1999 και προσπαθούν ακόμα να βρουν τρόπους να απομακρυνθούν. Καθώς κι αρκετοί που εργάζονται σε υπηρεσίες του ευρύτερου χρηματοοικονομικού τομέα (τράπεζες ασφάλειες κλπ). Άνθρωποι που ενημερώνονται όχι μόνο για τις οικονομικές ειδήσεις, αλλά και για ζητήματα που αφορούν πχ το εργασιακό και ασφαλιστικό τους μέλλον: Όπως ήταν οι απεργίες στις τράπεζες για το ασφαλιστικό ή οι εξελίξεις γύρω από τις συγχωνεύσεις

που φέρνουν απολύσεις. Το αποτέλεσμα της δημοσκόπησης ήταν έκπληξη και για μένα. Με έκανε να καταλάβω ότι το ακροατήριο είναι πολύ μεγαλύτερο απ' όσο πολλές φορές νομίζουμε. Αν ένα τόσο εξειδικευμένο κοινό δείχνει ότι δεν πειθείται από τα παραμύθια της αγοράς γύρω από την αναθεώρηση του άρθρου 16, φανταστείτε τη δυνατότητα ανοίγει η καμπάνια σε κάθε γωνιά της κοινωνίας (εργασιακοί χώροι, γειτονίες κλπ). Ίσως, γι' αυτό να μην τολμούν οι εφημερίδες να προχωρήσουν σε ένα γενικευμένο γκάλοπ που να αφορά αποκλειστικά τη μάχη του Άρθρου 16. Και ίσως, να μην είναι τυχαίο ότι η Καθημερινή της Κυριακής προτίμησε να κάνει γκάλοπ για τις καταλήψεις και τις δήθεν καταστροφές: Αποφεύγοντας επιμελώς να προχωρήσει σε ένα γκάλοπ που θα μπορούσε να καταγράψει τι πραγματικά νιώθει και πιστεύει ο κόσμος απέναντι στην προσπάθεια της πλήρους εμπορευματοποίησης της παιδείας.

Κ.Σ.

Με εκδηλώσεις, διαδηλώσεις, πικετοφορίες και συσκέψεις δραστηριοποιούνται δεκάδες τοπικές Επιτροπές Αγώνα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 που δημιουργούνται στην Αθήνα και τον Πειραιά. Ταυτόχρονα με τις φοιτητικές καταλήψεις και τις απεργίες των πανεπιστημιακών, η μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας απλώνεται στις γειτονιές.

Παμπειραική διαδήλωση θα γίνει τη Τρίτη 13 Φλεβάρη, με συγκέντρωση στις 7μμ στην πλατεία Κοραή και πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Την διαδήλωση καλεί η Παμπειραική Επιτροπή ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. «Η δημιουργία της Επιτροπής και η οργάνωση της διαδήλωσης αποφασίστηκε σε σύσκεψη που έγινε την περασμένη Παρασκευή στο 20ο δημοτικό σχολείο Κερατσινίου», μας είπε ο Χρηστος Κρικώνης από την Πρωτοβουλία Γένοβα Πειραιά, «Συμμετείχαν εκπρόσωποι από τους Συλλόγους Δασκάλων 'Κερατσινίου-Περάματος', 'Πρόδος', 'Ρήγας Φεραίος' και 'Νίκαιας', από την ΕΛΜΕ Πειραιά, την Πρωτοβουλία Γένοβα, την Ομοσπονδία Γονέων Πειραιά, το Ελλ.Κοιν.Φόρουμ και τις Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών.

Όλοι συμφωνήσαμε ότι η μάχη ενάντια στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια είναι τεράστια, ότι αφορά όλο τον κόσμο του Πειραιά και ότι είναι απαραίτητη η κοινή δράση για να νικήσουμε. Ο εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ Πειραιά είπε μάλιστα ότι πρέπει οι καθηγητές να βγουν σε απεργία, ότι τώρα είναι η ώρα. Αποφασίσαμε να βγει κοινή προκήρυξη και αφίσα, να γίνουν εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σχολεία και πλατείες. Από τη μεριά μας, σαν Πρωτοβουλία Γένοβα, προτείνουμε να απευθυνθούμε και στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά που στις 10 Γενάρη είχε κηρύξει στάση εργασίας για το άρθρο 16, να στήσουμε περίπτερο σε κεντρική πλατεία και να κινηθούμε ανοιχτά σε όλα τα πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια σωματεία του Πειραιά. Θέλουμε η διαδήλωση να έχει πολύ κόσμο και την οργανωμένη παρουσία των συνδικάτων. Σαν επόμενο βήμα αποφασίσαμε να οργανώσουμε μια μεγάλη εκδήλωση στις αρχές Μάρτη. Το νέο μάζεμα της επιτροπής είναι την Παρασκευή 2/2 στο ίδιο μέρος στις 6 το απόγευμα».

Ανοιχτή εκδήλωση στη Νέα Σμύρνη οργανώνεται την Δευτέρα 12 Φλεβάρη στο 1ο Λύκειο (Πανιώνιος) στις 7μμ από την Ανοιχτή Επιτροπή Ενάντια στην Κατάργηση του Άρθρου 16 που περιλαμβάνει τις περιοχές της Ν. Σμύρνης, της Καλλιθέας και του Μοσχάτου. Στην Επιτροπή συμμετέχουν μέχρι τώρα η τοπική ΕΛΜΕ, οι τοπικοί Σύλλογοι Δασκάλων, η κατάληψη Φοιτητών Παντείου, η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών Παντείου, η Δημοτική Κίνηση Πολιτών Καλλιθέας, η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ, οι Πολί-

τες Εν Δράσει Μοσχάτου, η Αριστερή Παρέμβαση Ν.Σμύρνης, το Ελλ.Κοιν.Φόρουμ, η δημοτική εφημερίδα «Μια Πόλη Ανάποδα».

«Στόχος μας είναι μια μεγάλη εκδήλωση και στις τρεις περιοχές», μας είπε ο Αλέξης Καλέργης από την Πρωτοβουλία Γένοβα, «Έχουμε ξεκινήσει εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και πλατείες ώστε να ενημερωθεί ο κόσμος και να συμμετέχει ενεργά στη δράση της επιτροπής. Την Κυριακή έγιναν εξορμήσεις στην πλατεία της Ν.Σμύρνης και στην Καλλιθέα, μοιράστηκε η κοινή προκήρυξη που καλεί στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της Τετάρτης 31/1 και μαζεύτηκαν υπογραφές. Στην Καλλιθέα θέλουμε να περάσουμε ψηφίσματα στο δημοτικό συμβούλιο, στο σωματείο Εργαζόμενων του Δήμου και σε πολλούς ακόμα χώρους. Το επόμενο μάζεμα της επιτροπής είναι την Πέμπτη 1/2 στο σχολικό συγκρότημα Αγίου Νικολάου στην Καλλιθέα».

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 29 Γενάρη η ιδρυτική σύσκεψη της Πρωτοβουλίας Πολιτών Ιλίου ενάντια στην Αναθεώρηση του άρθρου 16'. «Νωρίτερα, στις 23 Γενάρη το ΔΣ της Γ'ΕΛΜΕ πλειοψηφικά ψήφισε υπέρ της στήριξης της Πρωτοβουλίας Πολιτών Ιλίου», μας είπε ο Γιάννης Βαλαής, από την Πρωτοβουλία Γένοβα, «Ενώ και το Δημοτικό Συμβούλιο Ιλίου πήρε την πολιτική απόφαση ενάντια στην αναθεώρηση των άρθρων 16 και 24 του Συντάγματος. Η Πρωτοβουλία αποφάσισε να οργανώσει ανοιχτή εκδήλωση στις 21 Φλεβάρη». Σύσκεψη φορέων και οργανώσεων γίνεται και στο Πνευματικό Κέντρο Πετρούπολης την Κυριακή 4 Φλεβάρη στις 12μ.

Ανοιχτή εκδήλωση στο δημαρχείο της Πεύκης οργανώνει ο τοπικός Σύλλογος Δασκάλων τη Δευτέρα 12 Φλεβάρη στις 7μμ. Ομιλητές θα είναι εκπρόσωποι της ΔΟΕ, της ΠΟΣΔΕΠ, της τοπικής ΕΛΜΕ και των φοιτητικών καταλήψεων.

Προετοιμασίες για ανοιχτή εκδήλωση με εκπροσώπους της ΠΟΣΔΕΠ έχουν ξεκινήσει και στους Αμπελόκηπους. Η Β'ΕΛΜΕ Αθήνας και ο Σύλλογος Δασκάλων Α'Αθήνας καλούν για τις 14 Φλεβάρη.

Εκδήλωση με θέμα «Ιδιωτικοποίηση και δημόσια αγαθά στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης. Το άρθρο 16 του Συντάγματος και το μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης στην Ελλάδα» οργανώνει το απόγευμα της Τρίτης 30 Γενάρη η Πρωτοβουλία μελών ΠΑΣΟΚ ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 στο δημοτικό κινηματογράφο του Βύρωνα. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε σύσκεψη για τη δημιουργία επιτροπής αγώνα στο Χαλάνδρι στην Αίθουσα Γονέων, με εκπροσώπους της τοπικής ΕΛΜΕ, του Συλλόγου Δασκάλων «Περικλής», δημοτικών κινήσεων και φορέων. Αντίστοιχη σύσκεψη θα γίνει στο Νέο Ηράκλειο την Δευτέρα 5 Φλεβάρη.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Την Τρίτη 23/1 στο 1ο Δημοτικό σχολείο Περιστερίου πραγματοποιήθηκε σύσκεψη της Πρωτοβουλίας Περιστερίου ενάντια στην Αναθεώρηση του Άρθρου 16". Συμμετείχαν εκπρόσωποι της ΕΛΜΕ, η Πρωτοβουλία Γένοβα, η Πρωτοβουλία ΠΑΣΟΚ ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, ο Συνασπισμός, η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου, οι Λαϊκές Αγωνιστικές Κινήσεις και η ΚΟΕ.

Συζητήθηκαν τρόποι παρέμβασης στο Περιστερί με σκοπό να ενημερωθεί ο κόσμος και να του δοθεί η δυνατότητα να συμμετέχει ενεργά σε μια ανοιχτή, πλατιά επιτροπή. Αποφασίσαμε να γίνει εκδήλωση τη Δευτέρα 12/2 στο ΚΥΒΕ με ομιλητές πανεπιστημιακό καθηγητή και φοιτητές από επιτροπές κατάληψης και

να βγάλουμε αφίσες και προκηρύξεις που να την προπαγανδίζουν. Επίσης, κάθε Τρίτη απόγευμα θα κάνουμε πικετοφορίες σε διαφορετικά κεντρικά σημεία του Περιστερίου. Αυτή την εβδομάδα η πικετοφορία θα γίνει στην πλατεία Δήγληρη στις 7μμ για να ενημερώσουμε για το συλλαλητήριο της Τετάρτης 31 Γενάρη. Επιπλέον, θα στήσουμε ένα περίπτερο της Επιτροπής στον Πεζόδρομο του Περιστερίου ως κέντρο ενημέρωσης και εξορμήσεων. Τέλος, η Επιτροπή θα ζητήσει από το Δημοτικό Συμβούλιο να βγάλει ψήφισμα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Νίκη Παπαδοπούλου, Πρωτοβουλία Γένοβα Περιστερίου

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Εκδήλωση ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16 πραγματοποιήθηκε στον Αγ. Δημήτριο τη Δευτέρα 29 Γενάρη, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου. Την εκδήλωση την οργάνωσε η τοπική επιτροπή της «Πανελλαδικής Πρωτοβουλίας ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16». Ομιλητές ήταν ο Λ. Απέκης, πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, ο Γρ. Καλομοίρης, γ.γ. της ΟΛΜΕ, ο Κυρ. Σφενδουράκης πρόεδρος του συλλόγου δασκάλων, η Μ. Ανδρίτσου δημ. σύμβουλος και πρόεδρος της Ενωσης Γονέων, ενώ τη συζήτηση τη συντόνιζε η Γεωργ. Πετράκη, πανεπιστημιακός.

Περισσότεροι από 70 κάτοικοι της περιοχής, από φοιτητές μέχρι συνταξιούχοι, μέλη αριστερών οργανώσεων και κομμάτων όπως και δημοτικοί σύμβουλοι του ΠΑΣΟΚ, συμμετείχαν στην εκδήλωση. Ο Λ. Απέκης, εξήγησε τι θα σημαίνει η «αναθεώρηση» του Άρθρου 16 για την ανώτερη δημόσια εκπαίδευση.

Σχετικά με το άσυλο, ο Κ. Σφενδουράκης επεσήμανε «μας λένε ότι η λύση είναι να γεμίσουν τα πανεπιστήμια

αστυνομικούς. Κανείς δε λέει ότι το μέρος που γίνεται η μεγαλύτερη διακίνηση ναρκωτικών, οι φυλακές, είναι γεμάτες αστυνομικούς». Ο Γρ. Καλομοίρης αναφέρθηκε στους αγώνες των εκπαιδευτικών και των μαθητών και η Μ. Ανδρίτσου στο μοντέλο της Παιδείας για το οποίο πρέπει να παλέψουμε.

Η Χριστίνα Κόδικα, φοιτήτρια του Φυσικού και μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα είπε «είμαι φοιτήτρια σε ένα από τα 300 τμήματα που βρίσκονται υπό κατάληψη. Ο κόσμος είναι μαζί μας, το είδαμε τον Μάη-Ιούνη, το βλέπουμε και τώρα. Θέλουμε να κερδίσουμε όλους τους εργαζόμενους στο πλευρό μας, να κηρύξουν τα συνδικάτα, η ΓΣΕΕ η ΑΔΕΔΥ, γενική απεργία. Πρέπει να συνεχίσουμε με δράση αυτή τη συζήτηση, να απευθυνθούμε στην ΕΛΜΕ, το σωματείο του δήμου, σε κάθεναν που θέλει να παλέψει για να οργανώσουμε πρωτοβουλίες δράσης στη γειτονιά μέσα από μια μεγάλη επιτροπή».

ΒΙΒΛΙΟ

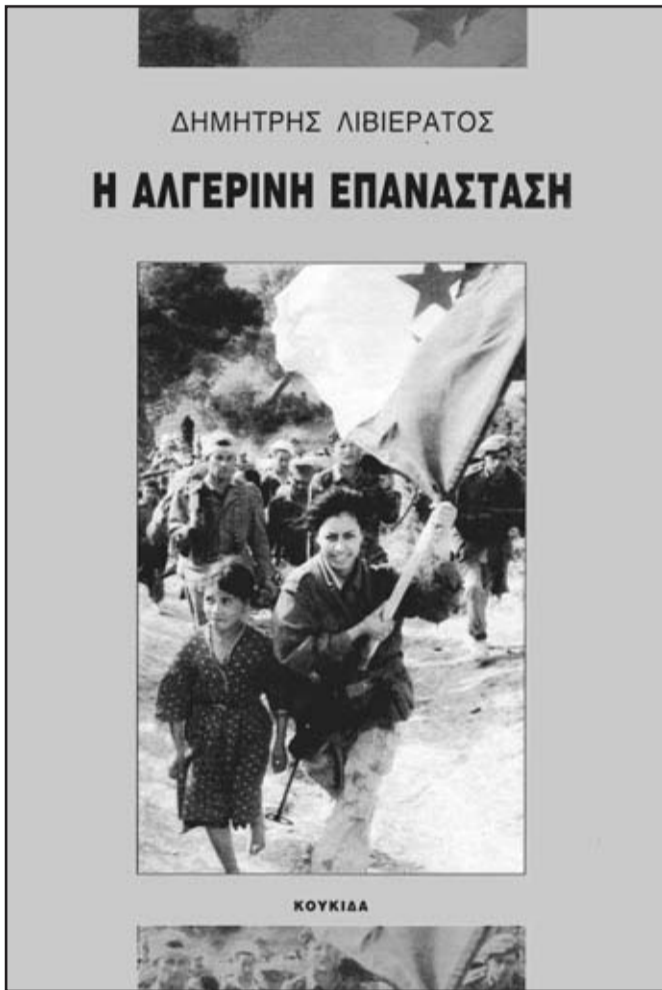
Η Αλγερινική επανάσταση

«**Η** ανταρσία ξαναφυτρώνει πίσω από τη μηχανή που τη κουρεύει». Θα μπορούσε να είναι «εκτίμηση» των αναλυτών του αμερικάνικου στρατού ή της CIA για την κατάσταση στο Ιράκ. Όμως, αυτή η διαπίστωση έγινε το 1959, από τη γαλλική στρατιωτική διοίκηση της Κωνσταντίνης, μιας περιοχής της Αλγερίας. Αφορά την αδυναμία του γαλλικού στρατού, που πρόσφατα είχε «κλιμακώσει» αλά Μπους την παρουσία του, να συντρίψει τον αγώνα του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (FLN) της Αλγερίας. Αυτόν τον ηρωικό αγώνα του αλγερινού λαού ενάντια στην αποικιοκρατία μας παρουσιάζει στο βιβλίο «Η Αλγερινή Επανάσταση» ο Δημήτρης Λιβιεράτος.

Η πρώτη έκδοση του βιβλίου είχε γίνει το 1965, η 3η έκδοση το 1975. Αυτή είναι η τέταρτη έκδοση, 31 χρόνια μετά, όταν οι ιδέες του αντιιμπεριαλισμού που πολλοί θεωρούσαν ότι έχουν μπει προ πολλού στο «χρονοντούλαπο της ιστορίας» έχουν γίνει ξανά υλική δύναμη από τη δράση εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο το πλανήτη ενάντια στο «διάρκη πόλεμο» του Μπους και τα συνεχιζόμενα εγκλήματά του. Όταν έγραψε το βιβλίο ο Δ. Λιβιεράτος δεν το έκανε από τη θέση του παρατηρητή, έστω του φιλικού. Μαζί με άλλους επαναστάτες διεθνιστές συντρόφους του, ο Δ. Λιβιεράτος συμμετείχε ενεργά στον αλγερινό αγώνα, μια ιστορία που τη λει σε ένα άλλο βιβλίο του «**Το αδράτο εργοστάσιο της Επανάστασης**».

Η Αλγερινή Επανάσταση ξεκίνησε την 1η Νοέμβρη του 1954, με ένα μαζικό ένοπλων επιθέσεων στο Αλγέρι και στην ύπαιθρο. Όταν η επανάσταση νίκησε τελικά το 1962 (Η Αλγερία έγινε και τυπικά ανεξάρτητη στις 5.7.1962) 1 εκατομμύριο Αλγερινοί ήταν νεκροί, εκατομμύρια πρόσφυγες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, εκατομμύρια στρέμματα εύφορης γης είχαν καεί ή εγκαταλειφθεί. Οι γαλλικές κυβερνήσεις έστειλαν 500.000 στρατιώτες σε «ειρηνεύσουν» την Αλγερία –και ηττήθηκαν.

Η νίκη της Αλγερινής Επανάστασης ήταν η ταφόπλακα της γαλλικής αποικιοκρατίας. Το πρώτο μεγάλο πλήγμα το είχε δεχτεί το 1954 στο Βιετνάμ, με την ήττα του γαλλικού εκστρατευτικού σώματος στο Ντιεν-Μπιεν-Φου. Έχασε τις αποικίες της στην ανατολική Ασία. Τον Οκτώβριο του 1956, η Γαλλία και η Βρετανία με τη βοήθεια του Ισραήλ προσπάθησαν να κάνουν επίδειξη πυγμής στο Σουέζ, που είχε εθνικοποιήσει ο Νάσερ. Ακόμα μια ταπει-

νωτική ήττα για τον ιμπεριαλισμό της αποικιοκρατίας.

Η Αλγερία ήταν η «τελευταία γραμμή» για την Γαλλία. Και όχι μόνο αυτό. Ήταν επίσημα μέρος του «εθνικού εδάφους», όχι μια «απλή» αποικία ή προτεκτοράτο. Ένα εκατομμύριο Γάλλοι κατοικούσαν εκεί. Αυτό βέβαια δεν σήμαινε ότι οι Αλγερινοί απολάμβαναν την «Ελευθερία, Ισότητα και Αδελφότητα» της Γαλλικής Δημοκρατίας. Όπως σημειώνει ο Δ. Λιβιεράτος στον πρόλογο της 4ης έκδοσης «**Τη χρονιά πριν την επανάσταση...μόνο 5.700 παιδιά Αλγερινών πήγαιναν στο γυμνάσιο και γύρω στα 600 στο πανεπιστήμιο**». Όταν το καλοκαίρι του 1945 εκλέχτηκαν κι αντιπρόσωποι από τις αποικίες για την Συντακτική Συνέλευση «**Από την Αλγερία, η οποία δεν εθεωρείτο αποικία αλλά τμήμα του γαλλικού εδάφους, εξελέγησαν 35 βουλευτές εκ των οποίων 14 για τους ευρωπαίους, δηλ. 1 για 71.500 κατοίκους και 21 για τους μουσουλμάνους, δηλ. 1 για κάθε 475.000 κατοίκους**».

Ένα από τα πιο συγκλονιστικά και συναρπαστικά κεφάλαια του βιβλίου είναι «**Η Μάχη του Αλγερίου**». Το αποκορύφωμα αυτής της «μάχης» –που όπως επισημαίνει ο Δ. Λιβιεράτος κράτησε σε όλη τη διάρκεια του αγώνα– ήταν ανάμεσα στον

φθινόπωρο του 1956 και το καλοκαίρι του 1957. Η ταινία του Τζίλο Ποντεκόρβο με τον ίδιο τίτλο έχει μπει στις πρώτες θέσεις των κλασικών κινηματογραφικών και όχι μόνο: Πριν τρία χρόνια προβλήθηκε στο «κοινό» του αμερικάνικου Πεντάγωνου για να καταλάβουν τι γίνεται στο Ιράκ.

Να ένα στιγμιότυπο από τις σελίδες του βιβλίου: «**Όλο τον Οκτώβριο οι βόμβες σκάζουν πότε στο Μιλκ Μπαρ, στην πλατεία Μπουζώ, την Καφετερία της οδού Μισελέ, στο Οτοματίκ, στο Κοκ Αριτί. Οι ευρωπαίοι έχουν τρομοκρατηθεί από μια τέτοια σφοδρή αντεπίθεση. Και ακριβώς αυτός ήταν ο σκοπός της αντεπίθεσης. Να μεταφέρει τον πόλεμο, την ανασφάλεια, το φόβο, μέσα στα κέντρα των αποίκων**».

Όταν πια τον Σεπτέμβρη του 1957 πιάστηκε ύστερα από μάχη ο επικεφαλής της στρατιωτικής οργάνωσης του Μετώπου στο Αλγέρι, ο Γασέφ Σααντί, ο ανακριτής του δήλωσε ότι θα του έσφιγγε το χέρι αν δεν ήταν η ιστορία των βομβών. «**Ο Σααντί απαντά: Με κατηγορούν ότι έδωσα εντολές να μεταφερθούν βόμβες μέσα στα καλάθια των νοικοκυράδων αλλά το έκανα γιατί δεν είχα αεροπλάνα να τις μεταφέρουν. Με κατηγορούν ότι έκανα πολλά αθώα θύματα, αλλά οι Αμερικάνοι**

κι οι Αγγλοι δεν έκαναν πολλά περισσότερα με τις φωσφορικές βόμβες τους;»

Για τους γάλλους αποικιοκράτες ο Γασέφ Σααντί και οι σύντροφοί του ήταν «τρομοκράτες». Και σήμερα τον ίδιο χαρακτηρισμό θα τους έδινε ο Μπους και οι σύμμαχοί του. Άλλωστε, ήδη από τότε η γαλλική προπαγανδιστική μηχανή ήταν μπροστά από την εποχή της. Δίπλα στις κατηγορίες για τον «κρυπτο-κομμουνιστικό» χαρακτήρα του FLN πρόβαλε και με τον πιο έντονο τρόπο ότι η Γαλλία στην Αλγερία υπεράσπιζε τη Δύση ενάντια στις ορδές του Ισλάμ. Συχνά, Γάλλο αξιωματούχοι έλεγαν ότι πολεμούσαν ενάντια «στον ισλαμικό φανατισμό της Μέσης Ανατολής» και πρόβαλαν τον «απελευθερωτικό» ρόλο τους. Για παράδειγμα το 1960, κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ μια προπαγανδιστική ταινία με τίτλο «**Το ρίξιμο του βέλου**»: με τη βοήθεια της Γαλλίας οι μουσουλμάνες της Αλγερίας απαλλάσσονται από την ισλαμική μαητλία τους!

Προσπάθειες

Το βιβλίο είναι επικεντρωμένο στην Αλγερία, στην επανάσταση και στις προσπάθειες της γαλλικής άρχουσας τάξης να γαντζωθεί στο τελευταίο αποικιακό οχυρό της. Γι αυτό δίνει λίγο χώρο στις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις στη Γαλλία και στη στάση της γαλλικής αριστοκρατίας.

Παρόλα αυτά μερικά αποσπάσματα ρίχνουν φως σε αυτές τις πτυχές: «**Στις 12 Μαρτίου (1956) η σοσιαλιστική κυβέρνηση ζητάει από το κοινοβούλιο να ψηφίσει τις «πλήρεις εξουσίες» για την Αλγερία. Οι κομμουνιστές ψηφίζουν υπέρ και όχι μόνο αυτό, αλλά όταν τον Απρίλιο ξεσπάει ένα τρομερό κύμα αγανάκτησης στη χώρα κατά της αποστολής κληρωτών στην Αλγερία, οι στρατιώτες λιποτακτούν, ο λαός σταματάει τα τραίνα και διαλύει τις αποστολές, το ΚΚ καταγγέλλει ότι όλα αυτά είναι δουλειά «προβοκατόρων» που εμποδίζουν τα τρένα να φύγουν για την Αλγερία. Πάνω στα μέτρα αυτά θα στηριχτεί όλη η κατοπινή τρομοκρατία τόσο στη Γαλλία όσο και στην Αλγερία**». Μέσα από τέτοιες συγκρούσεις ρίχτηκε η σπορά για την εμφάνιση μιας νέας, επαναστατικής Αριστεράς στη Γαλλία, που θα καρπίσει δέκα χρόνια μετά στο Μάη του 68.

Ποιο ήταν το «μυστικό» της νίκης του αλγερινού απελευθερωτικού κινήματος; Στα τελευταία κεφάλαια του βιβλίου περιγράφεται η δράση του FLN στο Αλγέρι, στους δύσκολους και αιματοβαμμένους μήνες λίγο πριν την επίσημη ανακήρυξη της ανεξαρτησίας. Το σύνθημα που κυριαρχούσε ήταν: «**Η οργάνωση είναι το απόλυτο όπλο**». Ήταν τότε, είναι και σήμερα.

Λεάνδρος Μπόδαρης

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Δημοψήφισμα για το δικαίωμα στην έκτρωση

Η Πορτογαλία πηγαίνει στις κάλπες για το δικαίωμα στην έκτρωση. Οι ψηφοφόροι ετοιμάζονται να πάνε στις κάλπες στις 11 Φεβρουαρίου για το δικαίωμα των γυναικών στην επιλογή.

Γράφει η Alda Sousa, από το Αριστερό Μπλοκ της Πορτογαλίας.

Το δεύτερο εθνικό δημοψήφισμα για το ζήτημα της άμβλωσης θα είναι μια σημαντική ημέρα στην πορτογαλική πολιτική και κοινωνική ζωή.

Η Πορτογαλία έχει περιοριστικούς νόμους άμβλωσης. Έως το 1984, η άμβλωση θεωρείτο ποινικό αδίκημα και οι γυναίκες που έκαναν έκτρωση κινδύνευαν να καταδικαστούν σε φυλάκιση για πάνω από οκτώ χρόνια. Σήμερα η άμβλωση είναι νόμιμη εάν μια γυναίκα είναι έγκυος σαν αποτέλεσμα βιασμού, σε περιπτώσεις πιθανών περιπλοκών γέννησης ή σοβαρής ασθένειας του εμβρύου ή εάν η εγκυμοσύνη θέτει σε κίνδυνο την υγεία της γυναίκας. Το 1998, το κοινοβούλιο ψήφισε έναν νόμο που δίνει στις γυναίκες το δικαίωμα να επιλέξουν να κάνουν έκτρωση μέχρι και την δέκατη εβδομάδα της εγκυμοσύνης. Ο νόμος πέρασε με μια ψήφο διαφορά. Αλλά τόσο το Σοσιαλιστικό Κόμμα (SP), όσο και οι φιλελεύθεροι (PSD) συμφώνησαν ότι το ζήτημα θα έπρεπε να παραπεμφθεί σε δημοψήφισμα.

Το δημοψήφισμα έγινε τον Ιούνιο. Τα δεξιά κόμματα κάλεσαν τον κόσμο να ψηφίσει όχι. Η Καθολική Εκκλησία προώθησε μια κακοήθη εκστρατεία ενάντια στις άμβλώσεις, που έδειχνε μωρά, λίγο πριν γεννηθούν, παρουσιάζοντάς τα σαν έμβρυα. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα διασπάστηκε με τον τότε πρωθυπουργό, Antonio Guterres, να δηλώνει ότι ήταν ενάντια στην αλλαγή του νόμου που απαγόρευε τις εκτρώσεις. Στο δημοψήφισμα μόνο το 31.9% των ψηφοφόρων πήγε στις κάλπες. Αυτό ήταν μια τερπασια αποχή για τα πορτογαλικά δεδομένα, όπου η μέση συμμετοχή είναι συνήθως πάνω από 60%. Το 50% περίπου ψήφισε «όχι» και το 48% «ναι».

Τότε, ένα από τα κύρια επιχειρήματα που χρησιμοποιήθηκε από την δεξιά ήταν ότι, παρόλο που η άμβλωση θεωρείται ποινικό αδίκημα από το νόμο, καμία γυναίκα δεν είχε δικαστεί ακόμα για αυτό το αδίκημα. Σήμερα, αυτό έχει πάψει να είναι αλήθεια. Η πολιτική κατάσταση είναι σήμερα πολύ διαφορετική. Μόνο το Λαϊκιστικό δεξιό κόμμα CDS προπαγανδίζει ανοιχτά το «όχι».

Το PSD έχει αφήσει τα μέλη του να ψηφίσουν ότι θέλουν. Το SP έχει συμμετάσχει στην εκστρατεία για το «ναι», με τον πρωθυπουργό Jose Socrates και διάφορα μέλη της κυβέρνησης να συμμετέχουν ενεργά στην καμπάνια. Η εκστρατεία για το «όχι» μπόρεσε να κινητοποιήσει τους συντηρητικούς και η Εκκλησία ακολουθεί μια επιθετική εκστρατεία ενάντια στο δικαίωμα επιλογής. Αλλά υπάρχουν επίσης διάφορες ομάδες υπέρ του δικαιώματος στην επιλογή που είναι πολύ ενεργές. Το Αριστερό Μπλοκ έχει την δική του καμπάνια, με κεντρικό ζήτημα τις δίκες για τις άμβλώσεις, με σύνθημα «**Ψηφίστε ναι για να βάλουμε ένα τέλος στην ταπείνωση των γυναικών**».

Αντιμετωπίζουμε τη δυσκολότερη εκστρατεία από το σχηματισμό του Αριστερού Μπλοκ. Ένα «ναι» δεν θα είναι απλά και μόνο μια νίκη για τα δικαιώματα των γυναικών, αλλά θα δείξει επίσης τη δυνατότητα της νίκης ενάντια στο συντηρητισμό – μετά από τόσο πολλά έτη ηττών.

Αυτό θα μπορούσε επίσης να αρχίσει μια νέα εποχή μιας διαφορετικής διάθεσης για τους εργαζομένους και την Αριστερά.

ΛΙΒΑΝΟΣ - Μετά τα τανκς έρχονται οι "δωρητές"

Η Αντίσταση συνεχίζεται

Με το αίμα και την βία προσπαθεί τώρα η φιλοδυτική κυβέρνηση του Λιβάνου του Φουάντ Σινιόρα να παραμείνει στην εξουσία. Την περασμένη Πέμπτη παρακρατικές συμμορίες επιτέθηκαν με γκλόμπς σε οπαδούς της Χεζμπολάχ και των άλλων οργανώσεων της αντιπολίτευσης στο Αραβικό Πανεπιστήμιο πυροδοτώντας μια σύγκρουση που επεκτάθηκε γρήγορα σε ολόκληρη την πόλη.

Σε μια προσπάθεια καλλιέργειας του σχεταριστικού μίσους και του εμφυλίου πολέμου ελεύθεροι σκοπευτές πυροβολούσαν διαδηλωτές και περαστικούς, εστιάζοντας ιδιαίτερα στους ανθρώπους που φορούσαν μαύρα -την παραδοσιακή ενδυμασία των Σιτών την περίοδο της μουσουλμανικής "Ασούρα".

Η επίθεση ήταν η "απάντηση" του φιλοδυτικού στρατόπεδου στην μαζική απεργία και το τεράστιο συλλαλητήριο που είχε πλημμυρίσει την Βηρυτό, την πρωτεύουσα του Λιβάνου την περασμένη Τρίτη. Οι διαδηλωτές κατέλαβαν, εκείνη την ημέρα, το κέντρο της πόλης, μπλόκαραν τους δρόμους και φώναξαν συνθήματα όχι μόνο ενάντια στην κυβέρνηση και τον Σινιόρα αλλά και ενάντια στο Ισραήλ, τις ΗΠΑ και τις άλλες Μεγάλες Δυνάμεις που τον στηρίζουν.

Η κυβέρνηση διέταξε τον στρατό να "απελευθερώσει" τους δρόμους. Μάλιστα, όμως: Οι φαντάροι, αρνήθηκαν, πρακτικά, να στραφούν ενάντια στους διαδηλωτές και ο στρατός παρέμεινε παθητικός θεατής. Το κενό που άφησε πίσω του ανέλαβαν να το καλύψουν οι συμμορίες της "Φάλλαγας" -του ακροδεξιού χριστιανικού κόμματος του δολοφονημένου πριν από μερικές εβδομάδες Πιέρ Τζεμαγιέλ- και των συμμάχων της, μετατρέποντας με αυτόν τον τρόπο ολόκληρη την πρωτεύουσα σε πεδίο μάχης. Οπλισμένοι υποστηρικτές του Σινιόρα άνοιξαν πυρ ενάντια σε διαδηλωτές ενώ στις χριστιανικές περιοχές οι οπαδοί της αντιπολίτευσης καταδιώκονταν από συμμορίες με αμερικανικές σημαίες. Κάτω από το βάρος των γεγονότων τα συνδικάτα ανακάλεσαν την απεργία.

Απεργία

Η απεργία είχε οργανωθεί από την Γενική Συνομοσπονδία των Εργατικών και Συνδικαλιστικών Ενώσεων, την ΓΣΕΕ του Λιβάνου. Στο άμεσο στόχαστρο των συνδικάτων είναι το νέο πρόγραμμα οικονομικών μεταρρυθμίσεων της κυβέρνησης -ένα νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα που προβλέπει ανάμεσα στα άλλα ιδιωτικοποιήσεις, σαρωτικές αλλαγές στον δημόσιο τομέα, αυξήσεις στον Φόρο Προστιθεμένης Αξίας και στις τιμές των καυσίμων. Το οικονομικό πρόγραμμα, όμως, δεν ήταν παρά η σταγόνα που έκανε το ποτήρι της αγανάκτησης να ξεχειλίσει.

Στα μάτια της μεγάλης πλειοψηφίας των Λιβανέζων ο Σινιόρα και η κυβέρνησή του δεν είναι παρά τα μαντρόσκυλα της Δύσης και των Αμερικάνων. Το

περασμένο καλοκαίρι, όταν ο ισραηλινός στρατός εισέβαλλε στον νότιο Λίβανο, η κυβέρνηση δεν έκανε καμιά προσπάθεια να στηρίξει την αντίσταση. Στον Λίβανο πολλοί πιστεύουν -καθόλου άδικα- ότι ο Σινιόρα και οι φίλοι του έλπιζαν κρυφά, σε μια ισραηλινή νίκη που θα αφόπλιζε και θα διέλυε την Χεζμπολάχ -την οργάνωση που είχε εκδιώξει, ουσιαστικά, πριν από λίγα χρόνια τα ισραηλινά στρατεύματα από τον νότιο Λίβανο, κερδίζοντας με αυτόν τον τρόπο τεράτια συμπάθεια και αίγλη μέσα στον πληθυσμό. Δυστυχώς, για αυτούς, όμως, το Ισραήλ έχασε τον πόλεμο και αναγκάστηκε να αποσυρθεί -αφού είχε βυθίσει για μια ακόμα φορά τον Λίβανο στο αίμα.

Ό,τι δεν κατάφερε το Ισραήλ με την επίθεση του καλοκαιριού προσπαθούν να το πετύχουν από τότε μέχρι σήμερα οι Μεγάλες Δυνάμεις της Δύσης με την βοήθεια του Σινιόρα και των φίλων του. Η συνθήκη ειρήνης που επέβαλαν με την βοήθεια του ΟΗΕ κάνει λόγο για αφοπλισμό της Χεζμπολάχ -για τον αφοπλισμό της αντίστασης, δηλαδή, που απέκρουσε την ισραηλινή εισβολή! Αυτός ο αφοπλισμός της Χεζμπολάχ θα ήταν και η βασική αποστολή της "πολυεθνικής ειρηνευτικής δύναμης" της Δύσης.

Δίκαια κατηγορεί ο Σαγιέντ Χασσάν Ναοράλα, ο ηγέτης της Χεζμπολάχ, τον Σινιόρα για υποχωρητικότητα απέναντι στα αιτήματα του Ισραήλ και των Αμερικάνων. Τον Νοέμβριο η Χεζμπολάχ και οι σύμμαχοί της απέσυραν τους υπουργούς τους από την κυβέρνηση και ζήτησαν την παραίτηση του

Σινιόρα και τον σχηματισμό μιας νέας "κυβέρνησης εθνικής ενότητας". Από τότε έχει ξεκινήσει μια καμπάνια διαρκείας -με μια μόνιμη κατασκήνωση διαμαρτυρίας έξω από το πρωθυπουργικό γραφείο- ενάντια στην κυβέρνηση.

Ο Σινιόρα και οι υπουργοί του κατηγορούν την Χεζμπολάχ, που έχει τις ρίζες της στην σιιτική, μουσουλμανική κοινότητα του Λιβάνου, ότι θέλει να επιβάλλει θεοκρατικό καθεστώς: "Ο Λίβανος βρίσκεται αντιμέτωπος με την επιλογή ανάμεσα σε ένα σύστημα δημοκρατίας και του θρησκευτικού αυταρχισμού" είναι τα λόγια του Μαρβάν Χαμάντε, υπουργού της κυβέρνησης του Σινιόρα. Οι εφημερίδες της Δύσης παρουσιάζουν την Χεζμπολάχ συστηματικά σαν πiónι της Συρίας και του Ιράν -του "άξονα του κακού" σύμφωνα με τους ορισμούς του προέδρου Μπους.

Η Χεζμπολάχ, όμως, δεν είναι ούτε πiónι του Ιράν, ούτε φανατική Μουσουλμανική οργάνωση. Αυτό που φροντίζουν να ξεχνάνε, όσοι την κατηγορούν ότι θέλει να επιβάλλει ένα θεοκρατικό αυταρχικό καθεστώς είναι ότι ο σημαντικότερος σύμμαχός της είναι το "Ελεύθερο Πατριωτικό Κίνημα" του στρατηγού Μισέλ Αούν -το μεγαλύτερο χριστιανικό κόμμα του Λιβάνου.

Ούτε η κυβέρνηση του Σινιόρα είναι η "νόμιμη, δημοκρατική, εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας" όπως ισχυρίζονται οι υποστηρικτές της. Ο κυβερνητικός συνασπισμός -που είναι γνωστός με το όνομα "Κίνημα της 14 Μάρτη"- είναι ένα συνονθύλευμα από οπληρηγούς, φασιστικές οργανώσεις και σε-

χαριστικά κόμματα.

Τυπικά το πολίτευμα του Λιβάνου είναι "κοινοβουλευτική δημοκρατία". Στην πραγματικότητα οι θέσεις στο κοινοβούλιο, το υπουργικό συμβούλιο και την ανώτατη εξουσία είναι, με βάση το Σύνταγμα, μοιρασμένες από πριν ανάμεσα στις διάφορες θρησκευτικές και εθνικές ομάδες. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, για παράδειγμα, πρέπει να είναι Χριστιανός Μαρωνίτης, ο πρωθυπουργός Μουσουλμάνος Σουνίτης, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Χριστιανός Ορθόδοξος. Στην βουλή, οι μισές έδρες καλύπτονται από Μουσουλμάνους και οι άλλες μισές από Χριστιανούς. Μετά την αποχώρηση της Χεζμπολάχ και των συμμάχων της η κυβέρνηση του Σινιόρα έχει πάψει, ακόμα και τυπικά, να αντιπροσωπεύει τον λιβανέζικο λαό.

Στήριξη

Στην πραγματικότητα αυτό που επιτρέπει στην κυβέρνηση να παραμείνει στην εξουσία είναι η στήριξη της Δύσης και των Μεγάλων Δυνάμεων. Την περασμένη βδομάδα, την ίδια ώρα που οι παρακρατικές συμμορίες αιματοκλούσαν την Βηρυτό, σπρώχνοντας με αυτόν τον τρόπο την χώρα πίσω στον δρόμο του εμφυλίου πολέμου, οι ηγέτες της Αμερικής και της Ευρώπης συνεδρίαζαν στο Παρίσι με στόχο την συγκέντρωση ενός τεράστιου πακέτου βοήθειας (7,6 δισ δολάρια) για την "ανοικοδόμηση" του Λιβάνου, υποτίθεται. Στην πραγματικότητα ακόμα και οι πιο φιλοδυτικές εφημερίδες παραδέχο-

νται ότι η βοήθεια έχει σαν στόχο να στηρίξει την κυβέρνηση του Σινιόρα και μαζί της και τα σχέδια της Δύσης για τον Λίβανο και ολόκληρη την Μέση Ανατολή.

Δυστυχώς, όμως, η ίδια η στρατηγική της αντιπολίτευσης ενισχύει την αυτοπεποίθηση της κυβέρνησης. Ο Λίβανος είναι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, μια από τις πιο άνησες κοινωνίες του κόσμου. Το πλουσιότερο 1% του πληθυσμού ελέγχει το 50% του πλούτου. Η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου -σιίτες, σουνίτες ή χριστιανοί- ζει μέσα στην φτώχεια με εισοδήματα που φτάνουν μόνο για τις τρεις από τις τέσσερις βδομάδες του μήνα. Το "οικονομικό πρόγραμμα" του Σινιόρα απειλεί να κάνει αυτή την κατάσταση ακόμα χειρότερη.

Η αντιπολίτευση, όμως, έχει ουσιαστικά αποδεχθεί τις προτάσεις της κυβέρνησης. Ο Μισέλ Αούν δήλωσε ανοιχτά ότι δεν είναι αντίθετος με τα μέτρα. Το πρόβλημα, λέει, είναι η κυβέρνηση που δεν την εμπιστεύεται ότι μπορεί να διαχειριστεί τα χρήματα της οικονομικής βοήθειας σωστά. Και η Χεζμπολάχ δεν έχει να αντιπροτείνει κανένα οικονομικό πρόγραμμα στον νεοφιλελευθερισμό της κυβέρνησης. Αλλά χωρίς μια πρόταση που να μπορεί να συνενώνει την πλειοψηφία της κοινωνίας γύρω από τα πραγματικά της, καθημερινά προβλήματα το κίνημα της αντιπολίτευσης είναι "κουτσό" -"κουτσό" σε έναν αγώνα δρόμου με τους ισχυρότερους "παίχτες" του πλανήτη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το τελευταίο καταφύγιο του Καραμανλή και των υπουργών του καθώς στριμώχνονται από την πίεση του κινήματος είναι η "απειλή" ότι θα πάνε σε εκλογές. Προβάλλουν τις εκλογές σαν απειλή, εκτιμώντας πως παρότι το κίνημα ενάντια στη Νέα Δημοκρατία είναι πλειοψηφικό μέσα στους εργατικούς χώρους, τα Πανεπιστήμια και τους δρόμους, σε πολιτικό επίπεδο δεν υπάρχει αντίστοιχη εικόνα.

Μπορεί η Αριστερά να βγαίνει "πρώτη δύναμη" στις συνελεύσεις, όμως πολιτικά δεν έχει καταφέρει να ξεπεράσει τα συνηθισμένα της όρια. Δεν πρέπει να μας φοβίζει αυτή η αντίφαση. Πάντα όταν ξεσπάει ένα κίνημα, υπάρχει μια "παλιά" Αριστερά, κόμματα και οργανώσεις που έχουν μείνει απομεινάρια ενός προηγούμενου κινήματος, που δυσκολεύονται να εκφράσουν το νέο. Όμως τα δυνατά κινήματα ανέδειξαν δικές τους οργανώσεις και δικά τους κόμματα που αντιπαρατέθηκαν όχι μόνο με το σύστημα αλλά και με το συντηρητισμό της παλιάς Αριστεράς.

Αυτή τη διαδικασία γέννησης μιας νέας Αριστεράς μπορεί να τη δει κανείς σε τρία μεγάλα κύματα: στις επαναστάσεις του 1848, στα χρόνια μετά τη Ρώσικη Επανάσταση του 1917 και στον μεγάλο κύκλο εξεγέρσεων και επαναστάσεων του 1968.

Το 1848 ο Μαρξ και ο Ενγκελς έγραψαν το Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Η συνηθισμένη περιγραφή μας μιλάει για το σοφό κεφάλι του Μαρξ που ίδρυσε την "Κομμουνιστική Ιδεολογία". Η πραγματικότητα είναι ότι το Κομμουνιστικό Μανιφέστο ήταν το Μανιφέστο της νέας Αριστεράς της εποχής. Οι ιδέες δεν βγήκαν από την πένα του Μαρξ, αλλά από τις εμπειρίες των εργατών που πάλευαν σε διάφορα σημεία της Ευρώπης.

Η "παλιά" Αριστερά της εποχής είχε βγει από τη γαλλική επανάσταση. Η ίδια η προέλευση της λέξης "Αριστερά" έχει να κάνει με τη θέση που πήραν οι πιο ριζοσπάστες αστοί στα έδρανα των Εθνοσυνελεύσεων του 1789. Μια σειρά από διανοούμενους οραματιζόνταν μισό αιώνα μετά, να ολοκληρώνουν τις κατακτήσεις του 1789: να φτιάξουν έναν κόσμο με ελευθερία, ισότητα και αδελφότητα. Τα οράματα των Ουτοπικών, μιας μερίδας από αυτούς, όμως, παρέμεναν στο μυαλό τους ή το πολύ πολύ γράφονταν στο χαρτί. Μια άλλη μερίδα, άνθρωποι περισσότερο της πράξης, όπως ο Μπλανκί και οι οπαδοί του, οργανώνονταν σε μικρές συνωμοτικές ομάδες, ψάχνοντας το καλύτερο σχέδιο για να ανατρέψουν το σύστημα, για "λογαριασμό" των πολλών.

Και οι δυο ομάδες δεν έβλεπαν πόσο είχε αλλάξει ο κόσμος από το 1789. Η πιο σημαντική διαφορά ήταν ότι είχε διαμορφωθεί σε ορισμένα σημεία της Ευρώπης μια μεγάλη και συγκεντρωμένη εργατική τάξη που ήδη είχε αρχίσει να δίνει τους δικούς της αγώνες. Στην Αγγλία, το κίνημα των Χαρτιστών, ένα κίνημα εργατών που διεκδικούσαν το δικαίωμα στην καθολική ψηφοφορία, ξεκινώντας από το 1837 είχε μαζικοποιηθεί και οργάνωσε την πρώτη γενική απεργία της ιστορίας το 1842. Στη Λυών της Γαλλίας, οι εργάτες και οι εργάτριες στη μεταξουργία, είχαν προχωρήσει στις πρώτες μορφές συνδικαλισμού και δύο φορές, στα 1831 και 1834 εξεγέρθηκαν ενάντια στις άθλιες συνθήκες εργασίας. Το 1831 χρειάστηκαν 20.000 στρατιώτες και 150 κανόνια για να τους αντιμετωπίσουν.

Αυτό που προσπάθησαν να κάνουν ο

1848, 1917, 1968...

Η Αριστερά ξαναγεννιέται σε κάθε έφοδο του κινήματος

Μαρξ και ο Ενγκελς ήταν να φωνάξουν στην παλιά αριστερά: "Ξεχάστε τις συνωμοσίες των μειοψηφιών και τις ουτοπίες. Οι αγώνες της εργατικής τάξης είναι η δύναμη που θα αλλάξει τον κόσμο". Η νέα Αριστερά έβλεπε τον εαυτό της σαν κομμάτι του εργατικού κινήματος και ως καθήκον της όχι να δασκαλέψει τους εργάτες αλλά να οργανώσει τα συμπεράσματα από τις ίδιες τους τις μάχες.

Πράξη

Δεν είχε προλάβει να στεγνώσει το μελάνι του Κομμουνιστικού Μανιφέστου όταν ξέσπασαν οι δημοκρατικές επαναστάσεις του 1848 ενάντια στα απολυταρχικά καθεστώτα. Πάλι η πράξη έγινε ο οδηγός για την αριστερά. Οι νέες επαναστατικές οργανώσεις και εφημερίδες που είχαν μόλις συσπειρωθεί, έβγαλαν νέα συμπεράσματα από τις μάχες, τις νίκες και κυρίως της ήττες του 1848. Το πιο σημαντικό συμπέρασμα απ' όλα ήταν ότι η λεγόμενη "δημοκρατική" πτέρυγα της αστικής τάξης ήταν τελείως ανίκανη να τα βάλει με τους βασιλιάδες. Οι εργάτες έπρεπε να οργανωθούν τελείως ανεξάρτητα από τους αστούς και να παλέψουν ταυτόχρονα και για δημοκρατία και για το σοσιαλισμό.

Πολλά κόμματα δημιουργήθηκαν και μεγάλωσαν πάνω στα συμπεράσματα του 1848. Προσπάθησαν να συντονιστούν στην Πρώτη Διεθνή το 1864 και δύο δεκαετίες αργότερα στη Δεύτερη Διεθνή. Με εξαίρεση όμως την Παρισινή Κομμούνια το 1871, δεν υπήρξε στην Ευρώπη άλλος κύκλος επαναστάσεων για πολλά χρόνια. Ετσι, όταν ξέσπασε η μεγαλύτερη κρίση του συστήματος, ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος το 1914, τα κόμματα αυτά φάνηκαν τελείως ανεπαρκή. Η παλιά Αριστερά δεν ήταν μόνο ανίκανη, σε κάποιες περιπτώσεις προχώρησε σε ανοιχτή προδοσία. Το καμάρι της Δεύτερης Διεθνούς, το μεγαλύτερο εργατικό κόμμα της εποχής, το SPD αντί να καταγγείλει τον πόλεμο και να παλέψει εναντίον του, υποτάχθηκε στον "πατριωτισμό" και

αποκάλεσε τον πόλεμο δίκαιο.

Μια τέτοια τεράστια προδοσία δεν ήταν απλή υπόθεση. Κάποιοι επαναστάτες έπαθαν νευρικό κλονισμό. Ο Λένιν για κάποιες μέρες νόμιζε πως η αστυνομία είχε ελέγξει τις εφημερίδες της γερμανικής αριστεράς και έγραφε ψέματα. Όταν πλέον συνειδητοποίησε την πικρή αλήθεια έγραψε: "Η Δεύτερη Διεθνή πέθανε. Ζήτω η Τρίτη Διεθνή". Όμως άλλο να το εύχεσαι και άλλο να γίνεται. Όταν το 1916 οι σοσιαλιστές που ήθελαν να κεντράρουν τον πόλεμο συγκεντρώθηκαν στο Τσίμερβαλντ της Ελβετίας, χωρούσαν όπως έλεγαν αυτοσαρκαστικά "μέσα σε τέσσερις άμαξες". Σίγουρα η προσπάθεια να χτιστεί μια νέα, αντιιμπεριαλιστική αριστερά δεν ξεκινούσε με τις καλύτερες προϋποθέσεις.

Και πάλι όμως, τη λύση δεν την έδωσε κάποιο σοφό μυαλό, αλλά το κίνημα. Οι εργάτες της Πετρούπολης εξεγέρθηκαν το Φλεβάρη του 1917 ενάντια στον πόλεμο, τη φτώχεια και την τσαρική απολυταρχία. Οι στρατιώτες, φτωχοί αγρότες στην πλειοψηφία τους, εγκατέλειπαν μαζικά το μέτωπο. Ο τσαρικός έπεσε μέσα σε λίγες μέρες και η Ρωσία μπήκε σε μια τροχιά επανάστασης, όπου το ποια Αριστερά θα επικρατήσει κρίθηκε μέσα στις μαζικές διαδικασίες των απεργιών και των συμβουλίων που οργανώνονταν σε όλη τη χώρα. Οι μπολσεβίκοι όχι μόνο δεν πήραν την πρωτοβουλία για να ξεκινήσει η επανάσταση αλλά ούτε καν κατάλαβαν ότι ξεκινούσε. Κατάφεραν όμως να γίνουν η φωνή των χιλιάδων εργατών, αγροτών και στρατιωτών που ήθελαν "ψωμί και ειρήνη". Αλλάξαν οι ίδιοι για να γίνουν η νέα αριστερά που χρειαζόταν το κίνημα. Οι μενσεβίκοι, το κόμμα της αριστεράς με τις παλιές ιδέες που πίστευε πως "οι συνθήκες δεν είναι ακόμη ώριμες" για σοσιαλιστική επανάσταση, έχασαν το μπρα-ντε-φερ από το Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 1917.

Το παράδειγμα των Ρώσων εργατών ακολούθησαν οι εργάτες και σε άλλες χώρες, στη Γερμανία, τη Φινλανδία, την

Ουγγαρία. Λίγο αργότερα η επανάσταση έφτασε στην Ιταλία. Παντού εμφανίστηκαν νέα επαναστατικά κόμματα, είτε ως διασπάσεις της παλιάς αριστεράς, είτε ως καινούργιες πρωτοβουλίες. Οι εργάτες που εμπνέονταν από τη ρώσικη επανάσταση έφτιαξαν μια πραγματικά "νέα αριστερά" ακόμα και σε χώρες που δεν είχε ξαναυπάρξει καμιά Αριστερά, στην Ασία και τη Μέση Ανατολή. Οι μπολσεβίκοι οργάνωσαν την Τρίτη Διεθνή για να συντονίσουν αυτή την προσπάθεια που ξεκινούσε αυθόρμητα σε όλο τον κόσμο. Σε λίγα χρόνια Κομμουνιστικά Κόμματα υπήρχαν σχεδόν παντού.

Η ρώσικη επανάσταση ήταν ο οδηγός για όλα αυτά τα κόμματα. Ήταν όμως ένας οδηγός που έχασε το δρόμο του και ηττήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '30, όταν το σταλινικό καθεστώς διέλυσε όλες τις κατακτήσεις της επανάστασης. Η σκιά της ήττας έπεσε βαριά πάνω στη νέα αριστερά που είχε δημιουργηθεί σε όλο τον κόσμο. Όπου δεν διαλύθηκε εντελώς, αποδιοργανώθηκε ιδεολογικά και πολιτικά. Τα κομμουνιστικά κόμματα από επαναστατικά έγιναν ρεφορμιστικά.

Το νήμα της επανάστασης το ξαναέπιασε η εργατική τάξη στο Μάη του '68. Τα χρυσά χρόνια του καπιταλισμού μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έφταναν στο τέλος τους. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ξαναοργανώθηκαν σημαντικές απεργίες στην Ιταλία, τη Γαλλία και την Ισπανία. Στην Ελλάδα ένα νέο κίνημα εμφανίστηκε μετά από δύο δεκαετίες δεξιάς τρομοκρατίας. Ο πόλεμος του Βιετνάμ ριζοσπαστικοποιούσε τη νεολαία σε όλο τον κόσμο. Στις ΗΠΑ το κίνημα για τα δικαιώματα των μαύρων συνδέθηκε με το αντιπολεμικό κίνημα. Ο Μάης στη Γαλλία έγινε σύμβολο για μια νέα περίοδο εξέγερσης, μιας εξέγερσης που ξεκινούσε από τους φοιτητές αλλά έγινε αφορμή για να εκφραστεί η συσσωρευμένη οργή και στους εργατικούς χώρους. Στην Ιταλία οι εργατικοί αγώνες θα φτάσουν στο πιο προχωρημένο σημείο, με μαζικές

απεργίες και καταλήψεις εργοστασίων. Σε όλες τις χώρες, τα σταλινικά Κομμουνιστικά Κόμματα και η Σοσιαλδημοκρατία αντιμετωπίζουν εχθρικά την έκρηξη εργατών και φοιτητών.

Με διαφορετικό τρόπο σε κάθε χώρα, δημιουργήθηκε μια νέα αριστερά. Στην Ιταλία οι ίδιες οι συνελεύσεις των κατειλημμένων εργοστασίων θα ιδρύσουν νέες επαναστατικές οργανώσεις. Στη Γαλλία οι μικρές τροτσκιστικές ομάδες που ως τότε ήταν οι "παπιούδες" της Αριστεράς έγιναν πόλος έλξης για χιλιάδες φοιτητές. Στην Αμερική επαναστατικές οργανώσεις χτίστηκαν μέσα στα Πανεπιστήμια αλλά και στις εργατογειτονίες. Παντού, η μάχη για τους νέους ακτιβιστές ήταν να ξεθάψουν την πραγματική επαναστατική παράδοση από τη σκόνη του σταλινισμού και της σοσιαλδημοκρατίας για να εξοπλίσουν το νέο κίνημα, έχοντας απέναντι μια "παλιά" Αριστερά που καλούσε σε "αυτοσυγκράτηση".

Πολυτεχνείο

Στην Ελλάδα η νέα Αριστερά έκανε την εμφάνισή της μέσα στις πιο δύσκολες συνθήκες, στη χούντα. Τα δύο ΚΚΕ που υπήρχαν τότε, απογοητευμένα και αποπροσανατολισμένα έλπιζαν μόνο σε ένα σενάριο "δημοκρατικής" μετάβασης με τη θέληση της Χούντας. Η κατάληψη της Νομικής και η εξέγερση του Πολυτεχνείου τσάκισαν αυτά τα σενάρια που όντως προετοίμαζε η χούντα και διέψευσαν την αριστερά της ηττοπάθειας. Το ΚΚΕ έφτασε να αποκαλέσει τους πρώτους καταληψίες του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη του '73, προβοκάτορες. Η επαναστατική αριστερά άνοιξε το δρόμο για την κατάρρευση της Χούντας και συνέχισε να δίνει το στίγμα της στους αγώνες της Μεταπολίτευσης.

Η στιγμή για μια νέα Αριστερά έχει ξαναφτάσει σε όλη την Ευρώπη και αυτό δεν είναι ευχολόγιο. Είναι μια απαίτηση του νέου κινήματος που καταγράφεται ακόμη και εκλογικά. Οι επιτυχίες του Respect στην Αγγλία, των τροτσκιστικών οργανώσεων στη Γαλλία, του Μπλόκου στην Πορτογαλία, του Αριστερού Κόμματος στη Γερμανία, του Σοσιαλιστικού Κόμματος στην Ολλανδία δείχνουν τη δυναμική. Παραμένουν ανοιχτά δύο ζητήματα: πώς από τη μία αυτή η δυναμική θα ξεπεράσει το εκλογικό επίπεδο και θα γίνει πραγματική οργανωτική δύναμη της νέας αριστεράς μέσα στους εργατικούς χώρους. Και από την άλλη πώς αυτή η νέα αριστερά θα είναι νέα στην ουσία και όχι μόνο στο όνομα. Η απάντηση όπως δείχνει η ιστορική εμπειρία δεν θα δοθεί μόνο θεωρητικά αλλά και στην πράξη. Θα τη δώσουν οι αγωνιστές του νέου κινήματος που θα αναλάβουν το καθήκον να χτίσουν την αριστερά που τους αξίζει. Τα μέλη του ΣΕΚ το καθήκον αυτό το έχουν ήδη αναλάβει.

Νίκος Λούντος

Ρατσιστικός παραηογισμός Τα παιδιά των μεταναστών δεν είναι «θαθρομετανάστες»

Συλλαλητήριο με αίτημα τη νομοποίηση των μεταναστών καλούν το Σάββατο 10 Φεβρουαρίου στις 3μμ στην Ομόνοια η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, Κοινότητες Μεταναστών και αντιρατσιστικές κινήσεις και οργανώσεις.

Αφορμή για την κινητοποίηση είναι το νέο μεταναστευτικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών «ρυθμίσεις θεμάτων μεταναστευτικής πολιτικής» το οποίο κινείται στην ίδια λογική με τον προηγούμενο νόμο, αφού αφήνει την συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών χωρίς νομοποίηση.

Ο Νόμος 3386/05 είχε χαρακτηριστεί από την κυβέρνηση σαν «τρίτη ευκαιρία νομοποίησης», αλλά στην πραγματικότητα άφησε εκτός διαδικασίας νομοποίησης τουλάχιστον το 50% των μεταναστών. Ο προηγούμενος νόμος είχε σαν προϋπόθεση για την ανανέωση της άδειας παραμονής για έναν μετανάστη, εκτός από τα παράβολα των εκατοντάδων ή και χιλιάδων ευρώ, να έχει τουλάχιστον 150 ένσημα το χρόνο.

Το νέο νομοσχέδιο, παραμένει το ίδιο εισπραχτικό και όχι μόνο δεν αποσυνδέει την ανανέωση της άδειας παραμονής με τα ένσημα, αλλά στην ουσία ρίχνει την ευθύνη για την απόκτηση ενσήμων στους ίδιους τους μετανάστες, αναγκάζοντάς τους να εξαγοράσουν μόνοι τους τα ένσημά τους, να πληρώσουν δηλαδή από την τσέπη τους την ασυδοσία των εργοδοτών τους.

Συγκεκριμένα στο άρθρο 6 αναφέρει ότι «εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει πραγματοποιήσει μικρότερο αριθμό ημερομισθίων, μπορεί να προβεί στην εξαγορά αριθμού ημερών ασφάλισης μέχρι ποσοστού 20% του απαιτούμενου».

Το νέο σχέδιο νόμου προβλέπει τη σύσταση μιας Εθνικής Επιτροπής για τη Κοινωνική Ενταξη των Μεταναστών που θα υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, και όπως αναφέρει θα έχει στόχο το «συντονισμό και την προώθηση του διαλόγου».

Στην επιτροπή συμμετέχουν 25 κυβερνητικοί και συνδικαλιστικοί φορείς, αλλά ούτε μία κοινότητα μεταναστών.

Το χειρότερο απ' όλα είναι οι προϋπο-

θέσεις που απαιτούνται προκειμένου να χορηγηθεί σε κάποιον μετανάστη η άδεια του «μακράν διαμένοντος». Ο προηγούμενος νόμος είχε σαν εξωφρενική προϋπόθεση την γνώση της ελληνικής γλώσσας, της ελληνικής ιστορίας και του πολιτισμού. Τώρα αυτή η προϋπόθεση διατηρείται και μάλιστα ο νόμος προβλέπει ότι οι μετανάστες θα εκπαιδεύονται στα Κέντρα Εκμάθησης Ενηλίκων. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο υπεύθυνος Γραμματείας Μεταναστών της ΓΣΕΕ **Γιώργος Αλεβυζάκης** σε συνέντευξη τύπου που έδωσε η ΓΣΕΕ και οι φορείς που συνδιοργανώνουν το συλλαλητήριο για το νέο νομοσχέδιο «αν υποθέσουμε ότι υπάρχουν 100.000 που δικαιούνται να πάρουν την άδεια του μακράν διαμένοντος και αυτά τα κέντρα τουλάχιστον στην Αθήνα δεν μπορούν να δεχτούν πάνω από 500 άτομα το χρόνο, τότε καταλαβαίνουμε πόσα χρόνια πρέπει να περιμένει ένας μετανάστης, που ήδη ζει πάνω από μία δεκαετία στην Ελλάδα να πάρει αυτή την άδεια».

Μαθητές

Ο νέος νόμος δεν ακουμπά καθόλου τα προβλήματα των μεταναστών δεύτερης γενιάς. Χιλιάδες παιδιά μεταναστών που φοιτούν στα σχολεία, αν δεν καταφέρουν να περάσουν σε κάποιο πανεπιστήμιο, στην ουσία γίνονται αυτόματα παράνομοι μόλις συμπληρώσουν τα 18 τους χρόνια, αφού για να πάρουν την άδεια παραμονής ισχύει και για αυτά τα παιδιά η προϋπόθεση των 150 ενσήμων ετησίως. Η ΓΣΕΕ υποστηρίζει το αίτημα που έχουν θέσει πολλές μεταναστευτικές κοινότητες για απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα καθώς και την παροχή άδειας αόριστης διάρκειας στους μαθητές που φοιτούν στην ελληνική εκπαίδευση.

Η Ένωση Αφρικανών Γυναίκων έχει πάρει εδώ και ένα χρόνο την πρωτοβουλία, ανοίγοντας μία καμπάνια με τίτλο «οχι στο ρατσισμό από κούνια», που διεκδικεί να χορηγείται πιστοποιητικό γέννησης στα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα. «Δε ζητάμε φιλανθρωπία, ζητάμε τα δικαιώματά μας», είπε η Λορέτα

από την Ένωση Αφρικανών Γυναίκων στη συνέντευξη τύπου. «Εμείς φύγαμε από την Αφρική άρον άρον, γιατί η Αφρική εξακολουθεί να είναι όμηρος και να πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και η ελληνική κυβέρνηση μας αναγκάζει να πηγαίνουμε στην Αφρική για να παίρνουμε πιστοποιητικό γέννησης για τα παιδιά μας που γεννιούνται εδώ».

Στη συγκέντρωση στις 10 Φλεβάρη θα συμμετέχει και η Πρωτοβουλία Μεταναστών Μικροπωλητών, που οργανώνει επίσης κινητοποίηση την Πέμπτη 15 Φλεβάρη στις 10.30πμ στο υπουργείο Εμπορίου. Η Χάπινες Γκόντουν από τη Νιγηρία δήλωσε: «Η κυβέρνηση μας έκανε μέσα σε μία μέρα παράνομους. Τώρα για να μας δώσει άδεια μικροπωλητή ζητά σαν προϋπόθεση να έχουμε πενταετή άδεια παραμονής. Κανείς από εμάς δεν έχει αυτή την άδεια γιατί πρέπει να αποδείξουμε ότι έχουμε εισόδημα πάνω από 10.000 ευρώ».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης** από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο που συμμετέχει στο συλλαλητήριο, έδωσε στο θέμα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ απέναντι στους μετανάστες τη διάσταση που έχει να κάνει με την εμπλοκή της κυβέρνησης στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». «Πριν από ένα μήνα ο αρχηγός της αντιτρομοκρατικής των ΗΠΑ, ο Κράμπτον, ήρθε στην Ελλάδα και ζήτησε από την Μπακογιάννη και τον Πολύδωρα να γίνουν επιπλέον έλεγχοι μεταναστών και ιδιαίτερα αυτών που προέρχονται από τις αραβικές χώρες και ιδιαίτερα τους πακιστανούς. Αυτές τις μέρες έγινε ένα δικαστικό και πολιτικό πραξικόπημα, που αφορά την υπόθεση της απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ. Πάνε να τυλίξουν τον Τζαβέντ Ασλάμ σε μία κόλα χαρτί και να τον στείλουν πίσω στο Πακιστάν. Αν το γίνει αυτό κατ' επέκταση θα μπορούν να το κάνουν σε κάθε μετανάστη. Θα είμαστε στο συλλαλητήριο για να διεκδικήσουμε πλήρη και ίσα δικαιώματα στους μετανάστες, όχι στο νέο ρατσιστικό νόμο, απεμπλοκή της Ελλάδας από πολέμους και όχι στη νέα εκδοχή του ρατσισμού την Ισλαμοφοβία».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ Αντιπολεμικό κάλεσμα από Ναϊρόμπι

Αν η καρδιά της Αφρικής χτυπούσε για έξι μέρες στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ του Ναϊρόμπι, οι αγώνες ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο είχαν ξεχωριστή θέση στις καρδιές του κόσμου που συμμετείχε σ' αυτό. Στο Ναϊρόμπι καταρρίφθηκε ο μύθος ότι οποιος πενιάρει δεν έχει καιρό να σκεφτεί άλλα πράγματα, ή αλλιώς ότι ο πόλεμος του Μπους δεν έχει και πολλά να κάνει με τη φτώχεια και το aids.

Το αντιπολεμικό στοιχείο ήταν παρόν σαν διάθεση παντού, κι αυτό φαινόταν από την πρώτη μέρα, από τη θραύση που έκανε η αφίσα του Μπους-τρομοκράτη Νο1, αλλά και από ένα μπλουζάκι που κυκλοφορούσε ευρέως, με φωτό από τον απαγχονισμό του Σαντάμ Χουσεΐν, επίσης από την κοσμοσυρροή στο τραπέζι της «Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο» Βρετανίας. Στην διάρκεια του φόρουμ η διάθεση αυτή ξεδιπλώθηκε.

Τη Δευτέρα 21 Γενάρη η αντιπροσωπεία της Σομαλίας και η Συμμαχία Σταματήστε τον πόλεμο βάδισαν μαζί στην περίμετρο του σταδίου όπου γίνονταν οι εργασίες του φόρουμ, ενάντια στον πόλεμο και την κατοχή. «Έξω ο Μπους από το Ιράκ», «έξω οι ΗΠΑ από την Αφρική», «λευτεριά στην Παλαιστίνη» ήταν μερικά από τα συνθήματα που ακούστηκαν και πραγματικά άγγιξαν όλο τον κόσμο που μαζεύτηκε. Το ραντεβού ανανεώθηκε για την επόμενη μέρα, την ίδια ώρα. Την Τρίτη το πρωί διαπιστώσαμε ότι η διαδήλωση με τη φωτό του Μπους-τρομοκράτη Νο 1 κοσμούσε τα πρωτοσέλιδα των δύο βασικών καθημερινών εφημερίδων της Κένυα, της Daily Nation και της Standard. Εν τω μεταξύ, στις αίθουσες τα σεμινάρια με θεματολογία από τον πόλεμο ξεχώριζαν σαν τη μύγα μες στο γάλα από μαζικότητα και συμμετοχή, από το σεμινάριο «Πόλεμος και Ιμπεριαλισμός» μέχρι τη συζήτηση του φόρουμ της Σομαλίας για τον πόλεμο στο κέρας της Αφρικής.

Συνέλευση

Αυτή η πλούσια εικόνα όπως ήταν επόμενο, εκφράστηκε και στην αντιπολεμική συνέλευση της Τετάρτης. Η αίθουσα είχε σχεδόν γεμίσει από νωρίς το πρωί. Το πρώτο μέρος ξεκίνησε με ομιλίες από το πάνελ από την **Φίλις Μπένις** από την οργάνωση United For Peace and Justice στις ΗΠΑ (αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στη διαδήλωση στην Ουάσινγκτον στις 27 Γενάρη), τον **Ισμαήλ Νταου** από το Ιράκ, τη **Ραζά** από την Παλαιστίνη, ενώ διαβάστηκε και χαιρετισμός από την ομοσπονδία συνδικάτων πετρελαίου του Ιράκ.

Μεγάλη αίσθηση προκάλεσε η ομιλία του **Γουόλντεν Μπέλλο** από την οργάνωση «Focus On Global South». Αναφέρθηκε στη σημασία του αντιπολεμικού κινήματος και των διαδηλώσεων της 15ης Φλεβάρη 2003, που σηματοδοτούν την επιμονή του κόσμου να σταματήσει τον πόλεμο και την κατοχή. Τόνισε το ρόλο της Ιρακινής αντίστασης αλλά και στον αγώνα που διεξάγει η Χεζμπολλάχ στο Λίβανο, ώστε τα σχέδια των ΗΠΑ να μη μπορούν να περάσουν και να έχουν φέρει κρίση στην κυβέρνηση Μπους. «...Δε μπορούμε ωστόσο να περιμένουμε από τον ερχομό των Δημοκρατικών στην εξουσία για να τερματιστεί ο πόλεμος. Το αίτημά μας παραμένει «Άμεση απόσυρση από Ιράκ και Αφγανιστάν...». Το πάνελ έκλεισε ο **Γκάι Τέλλορ** από τη «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο» στη Βρετανία, ο οποίος αναφέρθηκε στην κρίση στο στρατόπεδο του Μπλερ. Το επόμενο ραντεβού του αντιπολεμικού κινήματος στη Βρετανία είναι στις 24 Φλεβάρη.

Η συζήτηση που ακολούθησε ήταν πλούσια σε εικόνες και εμπειρίες από διαφορετικές χώρες, από την Κορέα ως το Σουδάν και από την Τουρκία μέχρι τη Σρι Λάνκα. Εκ μέρους της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στην Ελλάδα αναφερθήκαμε στην υπόθεση Τζαβέντ Ασλάμ, στην προσπάθεια δαιμονοποίησης των μουσουλμάνων και του κόσμου που παλεύει, και το ρόλο του κινήματος συμπαράστασης στο να καταρρεύσει η σκευωρία. «...Θα συνεχίσουμε ενάντια στον πόλεμο και την ισλαμοφοβία, με επόμενο βήμα τη διαδήλωση στις 17 Μάρτη, για την οποία ξεκινήσαμε ήδη τις προετοιμασίες».

Στο μεταξύ είχε φτάσει ο **Σαμίρ Αμίν**, οποίος έκανε μια εντυπωσιακή τοποθέτηση – σφήνα στη συζήτηση: «Το αντιπολεμικό είναι η γενικευμένη παγκόσμια πρόκληση των ημερών, έχει περάσει από την αντίσταση στην επίθεση στον ιμπεριαλισμό γι' αυτό το κίνημα πρέπει να ξεπεράσει τον κατακερματισμό και να το αναδείξει σε μεταωπικό ζήτημα».

Στο δεύτερο μέρος της συνέλευσης διαβάστηκε ένα σύντομο κείμενο-σύνοψη της συνέλευσης και μπήκε η ατζέντα των κινητοποιήσεων που έρχονται μέσα στο 2007, με πρώτη την 4η επέτειο της εισβολής στο Ιράκ, την εβδομάδα 15-22 Μάρτη. Ο **Τζόρτζ Μάρτιν** από το UFPJ ανέλαβε να μεταφέρει το κείμενο και την ατζέντα στη συνέλευση των κινημάτων αργότερα την ίδια μέρα.

Η αντιπολεμική διαδήλωση της ημέρας είχε κάλεσμα από Συμμαχία, Σομαλούς και Παλαιστίνιους και ήταν η μαζικότερη των ημερών. Έκλεισε με χαιρετισμούς από τον **Τζαμάλ Τζουμα** από το «Stop the wall» της Παλαιστίνης και τον **Γουέιμαν Μπένετ** από τη Συμμαχία Βρετανίας.

Δήμητρα Κυριάκου

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

48ωρη στις 1-2 Φλεβάρη

48ρη πανελλαδική απεργία πραγματοποιούν την Πέμπτη και Παρασκευή 1 και 2 Φλεβάρη οι καθαρίστριες Δημοσίων Σχολείων. Την πρώτη ημέρα της απεργίας καλούν σε πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμόνος και στη συνέχεια πορεία στο υπουργείο Παιδείας.

Οι καθαρίστριες Δημοσίων Σχολείων παλεύουν για πλήρη μονιμοποίηση όλων χωρίς καμία εξαίρεση και πλήρη εργασιακά δικαιώματα. Η κυβέρνηση αφού αναγκάστηκε κάτω από την πίεση αγώνων δεκαετιών να αποφασίσει στα τέλη του 2006 τη μονιμοποίηση 7.162 καθαριστριών σε σύνολο 8.000, προσπαθεί τώρα να προχωρήσει σε εμπαιγμό και αυθαιρεσίες. Η Υπουργός Παιδείας, προχώρησε αιφνιδιαστικά σε «διόρθωση» της προηγούμενης υπουργικής απόφασης με την οποία μεταθέτει την καταβολή της δαπάνης για τη μισθοδοσία των καθαριστριών δημοσίων σχολείων στους Δήμους και τις Κοινοότητες, χωρίς να προβλέπεται καμία αύξηση στην χρηματοδότησή τους.

Σα να μην έφτανε αυτό η κυβέρνηση προχώρησε σε «μονιμοποίηση» κοροϊδία για τις 2.500 από τις 8.000 καθαρίστριες, αφού αποφάσισε ότι θα απασχολούνται με συμβάσεις απασχόλησης της μισής, μίας και μιάμισης ώρας την ημέρα. Στην ουσία στερεί από 2500 καθαρίστριες το δικαίωμα της συνταξιοδότησης. Από την άλλη προσμετρά ως προϋπηρεσία για όλους τους μονιμοποιημένους, μόνο αυτή για το σχολικό έτος 2001-2002. Για τους ωρομίσθιους της μερικής απασχόλησης η προϋπηρεσία τους θα προσμετρώνται με άθροιση των μισάωρων. Πρόκειται για μία τεράστια κοροϊδία από τη στιγμή που ένα μεγάλο κομμάτι έχουν προϋπηρεσία από 15 έως 25 χρόνια.

Εκτός από όλα αυτά η κυβέρνηση παράλληλα προσπαθεί να ανατρέψει και την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με την οποία θα πρέπει να

μονιμοποιηθούν και οι υπόλοιποι 3.500 εργαζόμενοι στην καθαριότητα των δημοσίων σχολείων καθώς όλοι τους καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, σύμφωνα με την απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Παιδείας.

Οι Καθαρίστριες απαιτούν να σταματήσουν τώρα οι μεθοδεύσεις και οι λαθροχειρίες της κυβέρνησης για το διορισμό των συμβασιούχων καθαριστριών στα δημόσια σχολεία και να αναλάβει το υπουργείο Παιδείας τις ευθύνες του ως εργοδότης. Να μην υπάρχει καμία απολύτως εξαίρεση, και να μονιμοποιηθούν όλες οι εργαζόμενες αφού καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Να σταματήσει ο εμπαιγμός της μονιμοποίησης με συμβάσεις απασχόλησης μισής, μιας και μιάμισης μέρας. Να αναγνωριστεί όλη η προϋπηρεσία χωρίς όρους και προϋποθέσεις και να μονιμοποιηθούν όλες οι καθαρίστριες Δημοσίων Σχολείων με πλήρη απασχόληση και πλήρη δικαιώματα.

Ισως είναι η πρώτη φορά στα χρονικά των αγώνων τους που οι απεργία των καθαρι-

στριών συμπέφτει με την τριήμερη απεργία των πανεπιστημιακών και τις καταλήψεις των φοιτητών, ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16. Οι καθαρίστριες παράλληλα με τον αγώνα για μονιμοποίηση χρειάζεται να σταθούν στο πλευρό φοιτητών και πανεπιστημιακών που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και κατάκτηση όλης της δημόσιας Παιδείας. Από την άλλη οι φοιτητές και οι πανεπιστημιακοί χρειάζεται να στηρίξουν τον αγώνα των καθαριστριών για μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Η αναθεώρηση του Αρθρου 16 έχει στόχο να μετατρέψει σε επιχειρήσεις όχι μόνο τα πανεπιστήμια αλλά και τα σχολεία. Η άμεση συνέπεια θα είναι η επίθεση στις εργασιακές σχέσεις για όλους τους εργαζόμενους στην δημόσια Παιδεία. Γι αυτό όλοι μαζί φοιτητές, πανεπιστημιακοί, εκπαιδευτικοί και καθαρίστριες χρειάζεται να ενωθούν στον κοινό αγώνα για να σώσουν τη δημόσια παιδεία από τα αρπαχτικά, για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Κινητοποιήσεις στα Νοσοκομεία Ευαγγελισμός και Αμαλία Φλέμινγκ και Αμαλία Φλέμινγκ

Στην τρίτη εβδομάδα κινητοποιήσεων βρίσκονται οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Αμαλία Φλέμινγκ, με καθημερινές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας από τις 10πμ έως τις 12μ, κλεισίματα δρόμων και πορείες, διεκδικώντας προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Την Τρίτη 30 /1 οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τα γραφεία της Διοίκησης του νοσοκομείου και συνεχίζουν την Τετάρτη 31/1 με στάση εργασίας 11πμ-14.30μμ και συγκέντρωση στο Β' ΔΥΠΕ Αττικής. Την Πέμπτη 1/ 2 προχωρούν σε νέα Γενική Συνέλευση στις 10πμ για να αποφασίσουν τη συνέχεια των κινητοποιήσεών τους. Επίσης το σωματείο προχωρά σε «προσπάθεια για άμεσο κοινό βηματισμό- συντονισμό με τα υπόλοιπα νοσοκομεία της Β' ΔΥΠΕ Αττικής καθώς και εκείνα που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις με στόχο την επιτυχία του αγώνα μας, που έχει σαν κύριο στόχο την άμεση πρόσληψη μόνιμου προσωπικού και τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων».

Σε κινητοποιήσεις προσανατολίζεται την επόμενη εβδομάδα και το σωματείο εργαζομένων και η πενταμελής επιτροπή της ΕΙΝΑΠ του νοσοκομείου Ευαγγελισμός, με ανάλογα αιτήματα. Συγκεκριμένα την Τρίτη 6/2 στις 8πμ προχωρούν σε Γενική Συνέλευση και την Παρασκευή 9/2 την ίδια ώρα σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο χώρο των Επειγόντων Περιστατικών όπου θα δοθεί και ανοιχτή συνέντευξη τύπου.

Όπως αναφέρει η κοινή ανακοίνωση του ΔΣ του σωματείου και της πενταμελούς της ΕΙΝΑΠ, η έλλειψη προσωπικού έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις με αποτέλεσμα να λείπουν από το νοσοκομείο 500 νοσηλεύτριες, 120 γιατροί, εκατοντάδες διοικητικοί, 120 θέσεις παραϊατρικού προσωπικού και 90 τεχνικοί. Αποτέλεσμα είναι να λειτουργεί το νοσοκομείο καθημερινά με συνθήκες γενικής εφημερίας. Την ίδια στιγμή κάνουν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα για πώληση του κτιρίου του Ευαγγελισμού σε ιδιώτες.

Οι εργαζόμενοι και οι γιατροί ζητούν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, αντιτίθενται στις πρόσφατες εξαγγελίες του υπουργού Υγείας για πρόσληψη συμβασιούχων, δηλώνουν ότι δεν θα αφήσουν να ξεπουληθεί η δημόσια περιουσία και παλεύουν για δημόσια δωρεάν υγεία για όλους.

Πολιτικοί κρατούμενοι Τουρκίας

Στα λευκά κελιά της Τουρκίας εδώ και επτά (7) χρόνια συνεχίζονται η απεργία πείνας μέχρι θανάτου ενάντια στην απομόνωση με 122 μάρτυρες και πάνω από 600 ανάπηρους. Τους τελευταίους μήνες με την προσπάθεια και την πίεση πολλών συνδικάτων, Ομοσπονδιών και φορέων το Υπουργείο Δικαιοσύνης αναγκάστηκε να βελτιώσει την κατάσταση στα λευκά κελιά και να στείλει σχετική εγκύκλιο. Ο Ιατρικός Σύλλογος της Τουρκίας παρέδωσε φάκελο στις αρχές του Ιανουαρίου με αιτήματα ενάντια στην απομόνωση και το Υπουργείο χρησιμοποιώντας αυτό το φάκελο σχεδίασε την εγκύκλιο. Σύμφωνα με αυτή οι κρατούμενοι μπορούν να βρεθούν με άλλους κρατούμενους (μέχρι 10 άτομα) για δέκα ώρες την εβδομάδα είτε έχουν πειθαρχική ποινή, είτε όχι.

Ο Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου της Τουρκίας, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου της Κωνσταντινούπολης, ο Πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Επαναστατικών Εργατικών Συνδικάτων (DISK), εκπρόσωπος του Ιατρικού Συλλόγου της Κωνσταντινούπολης, ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (Akin Birdal) και εκπρόσωποι από το Σύλλογο Σύγχρονων Νομικών, τους Δικηγόρους Ενάντια στην Απομόνωση και τα μέλη του Συλλόγου TAYAD (Σύλλογος των Οικογενειών των Πολιτικών Κρατουμένων για τη Συμπάρσταση και την Αλληλοβοήθεια) το Νομικό Γραφείο του Λαού (HHB), και καλλιτεχνές έδωσαν συνέντευξη τύπου από το σπίτι του δικηγόρου που πραγματοποιούσε απεργία πείνας μέχρι θανάτου και δήλωσαν πως με αυτή την εγκύκλιο, χωρίς κανένα όρο, μπορούν να βρεθούν οι κρατούμενοι μεταξύ τους και στο μέλλον ίσως μέχρι 20 άτομα. Τα συγκεκριμένα βήματα μεταφέρθηκαν από τους παραπάνω φορείς στον απεργό δικηγόρο όπου και διέκοψε την απεργία πείνας μέχρι θανάτου ο ίδιος και οι άλλες δύο απεργοί.

Εμείς ως Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά όλα τα συνδικάτα, τις ομοσπονδίες τους φορείς, πολιτικές οργανώσεις και σε όλους οσούς, που στάθηκαν εδώ και επτά χρόνια αλληλέγγυα στο πλευρό μας σ' αυτόν τον αγώνα.

ΕΥΑΘ

Πάνω από 50 εργαζόμενοι συμμετείχαν στην πορεία που οργάνωσε το Σωματείο Εργαζόμενων ΕΥΑΘ την Δευτέρα 29/1 ενώ ταυτόχρονα είχε καλεστεί και 24ωρη απεργία με συγκέντρωση στις 8πμ μπροστά από το κτίριο της εταιρείας. Η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε ως απάντηση στη μήνυση που κατέθεσαν άνθρωποι της Διοίκησης ενάντια στο σωματείο λόγω της αντίθεσής του στο καθεστώς των εργολαβιών που έχει αρχίσει να επικρατεί στην ΕΥΑΘ.

Πιο συγκεκριμένα η διοίκηση επιλέγει να αναθέτει έργα επέκτασης του δικτύου ύδρευσης σε εργολάβους, γεγονός που όχι μόνο αυξάνει το κόστος σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό προς όφελος της ιδιωτικής κερδοφορίας αλλά ταυτόχρονα χτυπάει τις συνθήκες εργασίας όσων δουλεύουν στις εργολαβίες καθώς δεν καλύπτονται από τη σύμβαση εργασίας των υπολοίπων. Γι' αυτό το σωματείο όχι μόνο αντιτίθεται αλλά ταυτόχρονα απαιτεί και περισσότερες προσλήψεις αντί για την καθιέρωση ελαστικότερων σχέσεων εργασίας.

«Το καθεστώς των εργολαβιών όχι μόνο αναγκάζει συναδέλφους να δουλεύουν με χαμηλότερο μισθό αλλά ταυτόχρονα αυξάνει το κόστος το οποίο μετακυλιείται στα τιμολόγια των πολιτών και τα οποία θα μεγαλώσουν κι άλλο αν δεν αλλάξουμε την κατάσταση. Φαίνεται ότι ενοχλούμε κάποια συμφέροντα με το να το λέμε αυτό γι' αυτό και μας δικάζουν σήμερα», μας είπε ο Κώστας. Στην πορεία που κατευθύνθηκε προς τα δικαστήρια για να ακολουθήσει η δίκη του σωματείου κυριάρχησαν συνθήματα όπως «Εξω οι εργολάβοι από την ΕΥΑΘ», γεγονός που δείχνει ότι οι εργαζόμενοι στην ύδρευση είναι ένα ακόμα κομμάτι που παλεύει ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της ποινικοποίησης του συνδικαλισμού, μαζί με την υπόλοιπη κοινωνία.

Νίκος Τουρνάς

ΠΑΡΚΟ ΓΟΥΔΗ

Συγκέντρωση την Τετάρτη 31 Ιανουαρίου στις 7.30πμ, στη Λ. Κατεχάκη στην είσοδο του πάρκου στρατού, καλεί η «Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή». Την ίδια ημέρα γίνονται τα επίσημα εγκαίνια του θεάτρου Μπάντμιντον, με τις παραστάσεις της πολυδιαφημισμένης Λίμνης των Κύκνων.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Επιτροπής Αγώνα «για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 χωροθετήθηκε κατ' εξαίρεση στο πάρκο Γουδή, με ειδική διάταξη της ελληνικής νομοθεσίας, προσωρινό λυόμενο κλειστό στάδιο για το αγώνισμα του μπάτμιντον. Η χωροθέτηση συνοδεύεται από ρητή υποχρέωση για απομάκρυνση της κατασκευής 6 μήνες μετά το τέλος των αγώνων. Παραβιάζοντας την υποχρέωση αυτή, η κυβέρνηση της ΝΔ, ψήφισε ειδική διάταξη για την μονιμοποίησή της και την παραχώρησή της για ιδιωτική αξιοποίηση από τα Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ. Τον περασμένο Ιούνιο ανακοινώθηκε επίσημα η πολυετής παραχώρηση της χρήσης του μπάτμιντον σε

ιδιωτική κοινοπραξία για την μετατροπή του σε μουσικό θέατρο. Στην ίδια κοινοπραξία παραχωρήθηκαν για αποκλειστική χρήση, ως περιβάλλον χώρος της εγκατάστασης, 20 ακόμη στρέμματα από την έκταση που προορίζεται για το Μητροπολιτικό Πάρκο ΓΟΥΔΗ».

Η επιτροπή αγώνα στην οποία συμμετέχουν Δημοτικές Παρατάξεις, Πολιτιστικοί και Φοιτητικοί Σύλλογοι, διεκδικεί την ακύρωση της σύμβασης παραχώρησης του Μπάντμιντον και των 20 στρεμμάτων που το περιβάλλουν, την οποία υπέγραψαν τα «Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ», με σύμπραξη ιδιωτικών εταιρειών, την κατεδάφιση και απομάκρυνση της κατασκευής και ακύρωση κάθε άλλου σχεδιασμού. Την απόρριψη και ματαίωση κάθε σχεδιασμού που προβλέπει την τιμωροποίηση στο χώρο του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή και τη Ζώνη Υμηττού, την απομάκρυνση όλων των στρατοπέδων και την επαναδεντροφόρτευση του χώρου. «Πολιτισμός είναι το Πάρκο και όχι το Θέατρο Μπάντμιντον», αναφέρει η ανακοίνωση.

Οι βετεράνοι του ποθέμου μπήκαν στην κεφαλή του συλλαλητηρίου στην Ουάσιγκτον, με πρώτο τον Τζέφρι Μίθαρντ. Στη φωτο δεξιά, ο Τζέφρι στην Αθήνα ομιλητής στο σεμινάριο της Συμμαχίας Σταματίστε τον Πόλεμο στο Ευρωπαϊκό Κόινωνικό Φόρουμ

Αντιπολεμικός ξεσηκωμός στις ΗΠΑ

Το κέντρο της Ουάσιγκτον βούλιαξε κυριολεκτικά από τους εκατοντάδες χιλιάδες αντιπολεμικούς διαδηλωτές που κατέφτασαν από κάθε γωνιά των ΗΠΑ το Σάββατο 27 Γενάρη. Ενώ ο Μπους έκανε την ποδηλατάδα του σε ένα κέντρο εκπαίδευσης της Μυστικής Υπηρεσίας του Λευκού Οίκου, τον τόνο στην πρωτεύουσα τον έδιναν τα συνθήματα των 500.000 διαδηλωτών που απαιτούσαν να σταματήσει εδώ και τώρα η κατοχή του Ιράκ, να γυρίσουν πίσω όλα τα στρατεύματα και από το Κογκρέσο να καταψηφίσει τις δαπάνες της κατοχής.

Τη διαδήλωση την οργάνωσε ο αντιπολεμικός συνασπισμός United for Peace and Justice, που συσπειρώνει στους κόλπους του περίπου 1.400 οργανώσεις, κινήσεις και πρωτοβουλίες ενάντια στον πόλεμο.

Η εφημερίδα Νιου Γιork Τάιμς αφιέρωσε ένα μεγάλο χώρο στις φωνές αυτών που συμμετείχαν στη διαδήλωση. Ο **Ντέιβιντ Κουίνλη** είναι ένας 54χρονος ξυλουργός από το Πρέρι Βιλτζ του Κάνσας. Μαζί με 50 ακόμα από την περιοχή του ταξίδεψε 23 ώρες για να συμμετέχει στη διαδήλωση. «Μεγάλωσα στη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ αλλά δεν διαδήλωσα ποτέ ενάντια σε εκείνο τον πόλεμο ούτε ήρθε ποτέ η σειρά μου τότε να με καλέσουν στο στρατό. Είναι ένας πόλεμος για τα κέρδη και ήξερα από την αρχή ότι αυτή τη φορά πρέπει να μιλήσω.»

Στη διαδήλωση συμμετείχαν με τις στολές τους περίπου 20 άνδρες και γυναίκες σε «ενεργό υπηρεσία» στο στρατό. Η **Τάσι Μακή**, αρχιλοχίας στην Πολεμική Αεροπορία είπε «Πιστεύω ότι στο Ιράκ έχει ξεσπάσει πια ένας εμφύλιος και όσο μένουμε εκεί προκαλούμε περισσότερη ζημιά και κάνουμε τα πράγματα χειρότερα.»

Μεγάλη ήταν η συμμετοχή των βετεράνων. Ο **Τζακ Τέλερ** είναι 26 χρονών και συμμετείχε, ως λοχίας των Πεζοναυτών στην εισβολή στο Ιράκ το 2003. Ηρθε στη διαδήλωση φορώντας το ίδιο στρατιωτικό τζάκετ που φορούσε τότε, μόνο που τώρα έχει στη πλάτη την στάμπα των «Βετεράνων του Ιράκ ενάντια στον πόλεμο». Οπως δήλωσε: «Δεν μ' αρέσει να φοράω αυτό το τζάκετ γιατί μου θυμίζει ότι συμμετείχα σε έναν ανήτικο και παράνομο πόλεμο. Αλλά είναι σημαντικό να το φοράω ως πολιτική δήλωση.»

Ενας άλλος βετεράνος 24 χρονών, ο Φερνάντο Μπράγκα, είχε βρεθεί στο Ιράκ με μια μονάδα της Εθνοφρουράς από τον Ιούνιο του 2004 μέχρι τον Γενάρη του 2005. Θυμάται ότι «ο ίδιος ο διοικητής μας μάς είπε όταν φτάσαμε εκεί ότι αν πιστεύουμε ότι ο πόλεμος γίνεται για οποιονδήποτε άλλο λόγο εκτός του πετρελαίου, τότε δεν θα 'μαστε στα καλά μας.»

Το αντιπολεμικό κίνημα απαντάει σε διεθνές επίπεδο στην κλιμάκωση του πολέμου από τον Μπους. Η Ουάσιγκτον στις 27/1 έδωσε το σήμα της εκκίνησης, η συνέχεια θα είναι στην Βρετανία στις 24 Φλεβάρη και στην Αθήνα στις 17 Μάρτη.

Γράφει ο Andrew Murray, ομιλητής στο συλλαλητήριο της Ουάσιγκτον εκ μέρους του Stop The War Coalition της Βρετανίας

«**Π**εντάκοσιες χιλιάδες διαδήλωσαν το Σάββατο στην Ουάσιγκτον ενάντια στην κατοχή του Ιράκ. Ήταν η μεγαλύτερη αντιπολεμική διαδήλωση στις ΗΠΑ από τότε που ξεκίνησε η εισβολή στο Ιράκ. Αυτή η διαδήλωση σε συνδυασμό με πολλές άλλες τέτοιες κινητοποιήσεις σε άλλες πόλεις της χώρας, σηματοδοτούν, σύμφωνα με τους οργανωτές τους από το United for Peace and Justice την επιστροφή στο κλίμα που επικρατούσε το 2003 όταν όλη η χώρα συνταρασσόταν από το ζήτημα του πολέμου.»

Η συμμετοχή των συνδικάτων ήταν η μεγαλύτερη που έχει υπάρξει σε αντιπολεμική διαδήλωση. Συμμετείχε μια μεγάλη αντιπροσωπεία από το συνδικάτο SEIU που αντιπροσωπεύει χαμηλόμισθους υπαλλήλους. Και επίσης ένα πολύ μεγάλο μπλοκ βετεράνων του στρατού και οικογενειών που έχουν συγγενείς στο στρατό. Υπήρχαν δυο πρωτιές σε αυτή τη διαδήλω-

ση. Η πρώτη, ένα μήνυμα υποστήριξης από έναν Γερουσιαστή, τον Ρας Φέινγκολντ. Η δεύτερη, ένας ομιλητής από την AFL-CIO [η αμερικάνικη ΓΣΕΕ]. Ανάμεσα στους ομιλητές ήταν και Δημοκρατικοί μέλη του Κογκρέσου όπως ο Ντένις Κούτσινιτς ένας από τους υποψήφιους για το χρίσμα των Δημοκρατικών στις προεδρικές εκλογές.

Ανάμεσα στις διασημότητες που πήραν το λόγο, ήταν ο Σον Πεν, ο Τζέσε Τζάκσον και η Τζέην Φόντα -ήταν η πρώτη της συμμετοχή σε αντιπολεμική διαδήλωση μετά από 34 χρόνια. Δήλωσε ότι δεν μπορεί να παραμείνει άλλο σιωπηλή.

Οι οργανωτές δήλωσαν ότι η μαζική συμμετοχή οφείλεται στην αίσθηση της πλειοψηφίας του πληθυσμού ότι ο πόλεμος είναι μια καταστροφή αλλά και στην αυξανόμενη πεποίθηση ότι το κίνημα μπορεί να κάνει τη διαφορά.

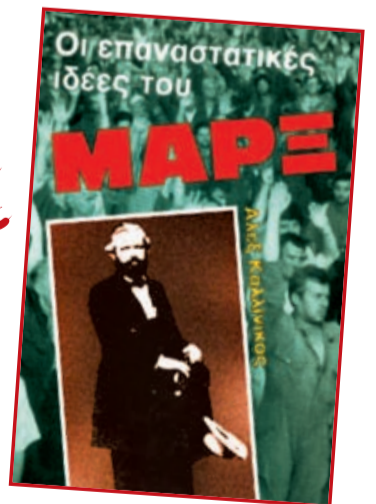
Ο Μπους βρίσκεται όλο και πιο απομονω-

μένος στον Λευκό Οίκο, και είναι πιθανό το Κογκρέσο να ψηφίσει ενάντια στην κλιμάκωση του πολέμου στο Ιράκ μέσα στις επόμενες βδομάδες. Οι περισσότεροι ομιλητές στην συγκέντρωση κάλεσαν τους Δημοκρατικούς να κάνουν ένα ακόμα βήμα και να μπλοκάρουν τη παραπέρα χρηματοδότηση του πολέμου -αλλά οποιαδήποτε αντιπολεμική ψηφοφορία θα είναι ένα χτύπημα για τον Μπους.

Η αίσθηση ότι το αντιπολεμικό κίνημα βρίσκεται σε ανοδική πορεία επιβεβαιώθηκε και από τα ΜΜΕ που είχαν «πλημμυρίσει» τη διαδήλωση. Όλα τα μεγάλα κανάλια της τηλεόρασης ήταν εκεί, μόνο το Fox News του Μέρντοχ αγνόησε τη διαδήλωση η οποία έγινε και πρωτοσέλιδη είδηση στην Ουάσιγκτον Ποστ. Από τη στιγμή που ήμουν ο μοναδικός ομιλητής εκτός ΗΠΑ, οι οργανωτές μου ζήτησαν να μεταφέρω όπου μπορώ τα νέα ότι το ρεύμα γυρίζει στην Αμερική.»

Τα βιβλία είναι όωλα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ΦΕΙΔΙΟΥ 14-16
τηλ: 210 5247584